

İşimizde çalışırken ölmek istemiyoruz

>> 8

Çözüm biz kadınların elinde

>> 12

Nereden nereye... Nakil çilesi bitmiyor

>> 14

Yeni maden faciasının adı: Ermenek

>> 6

Kasım 2014
sayı 30

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 lira (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

Öğretmenlere toplu sürgün

Eğitim sistemini, gericiilik saldırısının ihtiyacına göre şekillendirmek için yapboza çeviren AKP, aynı zamanda eğitim kadrolarına dönük de kapsamlı ve sürekli bir baskı uyguluyor.

>> 3

GERİCİLİĞİ FAŞİZMİ YENECEĞİZ

YENECEĞİZ

ABD halkı polis şiddetine son dedi

ABD emperyalizmi işken- ce ve ölümü bütün dünya- ya "demokrasi"yi ve "insan hakları"ni yayacağı baha- nesiyle taşırken, kendi ül- kesinde de yoksullara, ezi- lenlere, emekçi halkına aynı zulmü reva görüyor.

>> 11

İşçiler, emekçiler, kadınlar, köylüler, gençler, ezilenler AKP rejimine teslim olmuyor

Adıyla, gerek işçi sınıfının görkemli 15-16 Haziran Direnişi'ne, gerekse Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'ne atf yapan Birleşik Haziran

Hareketi, başta sol sosyalist güçler ol- mak üzere aydınlanmacı, laik, demok- rat tüm toplumsal kesimleri AKP rejimi karşısında ortak mücadeleyi birlikte

kurmaya ve büyötmeye çağırıyor. Haydi o zaman!

Sokaklarda, meclislerde, forumlarda buluşalım.

>> 4

> ISSN 1301-9031

cemile vuslat

Bin odalı kaçak saray

>> 12

onur balcı

İŞİD'i uzaklarda değil, okulunda ara

>> 15

hülya kortun

AKP tökezliyor

>> 7

“Çözüm süreci”nde kriz

AKP ile Kürt ulusal hareketi arasında yürütülen sahte “çözüm süreci” Kobane kavşağında sarsıcı biçimde yoldan çıktı. Kobane’de IŞİD’in zaferini gözleyen AKP’nin olası bir katliamı soğukkanlı biçimde beklemesi, Kürt halkında büyük öfke yarattı.

“Serhildan”

6 Ekim 2014’te sokağa çıkan kitlelerin eylemleriyle protestolar yayılmaya başladı. 7 Ekim’de KCK, “Kuzey halkımız IŞİD çetelerine, uzantılarına ve destekçilerine hiçbir yerde yaşam şansı tanımamalıdır. Tüm sokaklar Kobane sokaklarına dönüştürülmeli, tarihin bu eşsiz direnişine denk bir direniş gücü ve örgütlülüğü geliştirilmelidir” çağrısında bulundu. HDP de kitlelerin Kobane’yle dayanışma için sokağa çıkmasını istedi. Diyarbakır, Mardin, Van, Batman, Muş, Siirt, Dersim, Gaziantep, Adana, Mersin başta olmak üzere 35 ilde protestolar yapıldı. Protestolar isyana dönüştü. “Serhildan”ı bastırmak için polis ve (Hüda-Par ile MHP başta olmak üzere) sivil gerici-faşist unsurlar hemen harekete geçirildi.

Kanlı çatışmalarda 40 kişi öldü, yüzlerce kişi yaralandı. Okullar, kamu binaları, işyerleri, bankalar, parti ve dernek binaları, araçlar, heykeller tahrip edildi, dükkânlar yağmalandı. Polisin ve sivil gerici-faşist unsurların müdahalesi yeterli olmayınca AKP Türk Silahlı Kuvvetleri’ni sahaya sürdü. Diyarbakır, Mardin, Van, Batman, Muş ve Siirt’te sokağa çıkma yasağı ilan edildi, ordu birlikleri adı geçen şehirlerin kontrolünü ele aldı.

Öcalan’ın mesajı

İsyanı durdurmak için AKP, Abdullah Öcalan’dan da yardım istedi. Öcalan, 8 Ekim’de İmralı Cezaevi’nden Kürt hareketinin yönetimine mesaj gönderdi. HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş’ın açıklamasına göre mesajın tam metni şöyleydi:

“Son Kobane IŞİD kuşatmasından kaynaklanan şehir olaylarının önünü almak için hükümetle temasa geçmeniz hayatiyet arz etmektedir. Aksi hâlde önü katliama açık provokasyona yol açmış olacağız. Taraflar dar çıkar bakışlı inatlaşmaları terk etme durumundadır. Bu ortamda çözüm sürecini hızlandırmanın yolu başarınızla orantılıdır. Hükümetten seri adımlar beklemek çok önemli ve hakkımızdır. Başta çatışma durumunda kaldığımız STK’larla diyalogla çözme yöntemi önemlidir. Bu konularda gerekli hassasiyet beklentisiyle, en kısa zamanda görüşmek dileğiyle. Selamlar, Abdullah Öcalan”.

KCK'nin ikinci çağrısı

Buna karşılık, KCK yine 8 Ekim’de yaptığı çağrıda kitlelerin sokaklardan ve alanlardan çekilmesini istedi. Çağrıda şöyle deniliyordu:

“Halkımız haklı ve meşru mücadelesini zafe-

re kadar yüksek bir kararlılıkla sürdürmelidir. Milyonlar sokaklardan ve mücadele alanından çekilmemelidir. Halkımız; mücadeleden atılacak her geri adımın önümüzdeki günler, aylar ve zamanlarda daha büyük bedellere mal olacağı bilinciyle hareket ederek, mücadelesini kesintisiz yükseltmelidir.”

9 Ekim

Ertesi gün, HDP Eş Genel Başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ, Diyarbakır’da yaptıkları açıklamada halkı sakin olmaya ve şiddetten kaçınmaya çağırdılar. Kendilerinin şiddet kullanılması çağrısı yapmadıklarını vurgulayan Selahattin Demirtaş, “Sayın Öcalan’la dün gece kısa bir mesajlaşma oldu. Kendisi, bu katliam tehlikesine karşı bütün taraflara diyalog ve müzakere sürecinin hızlandırılmasını önerdi” dedi. Demirtaş, açıklamasını şöyle sürdürdü:

“Cuma günü 'Mürşitpınar Sınır Kapısı düşmek üzere' diye telefon geldi. Kafa kesmeler, tecavüzler başlayacaktı. Onurlu bir çağrı yaptık, halkımızı Kobane’yle dayanışmak üzere acil eyleme çağırdık. Bizim yaptığımız budur. Bizi bu noktaya getiren süreç budur. Gerek bizim çağrımızla, gerek sorumluluk hissederek insanlar sokağa çıktı. Hiçbir yerde şiddet yoktu. Çünkü biz yaptığımız çağrıda asla şiddet kullanılması çağrısı yapmadık. Dün gece itibarıyla sayın Öcalan ile kısa bir mesaj bağlantısı kurma imkânı doğdu. Kendisinin de katliam ve büyük provokasyon tehlikesine karşı diyalog ve müzakereyi hızlandırma yöntemini bütün taraflara telkin, tavsiye, önerdiğini belirtmek istiyoruz.”

KCK'nin üçüncü çağrısı

Gün içinde KCK de yeni bir açıklama yaptı. Açıklamada bir yandan isyanın geliştirilmesi, bir yandan da provokatif eylemlerden uzak durulması isteniyordu:

“Kobane kuşatma altında tutulduğu, IŞİD faşizmi saldırdığı ve AKP mevcut politikalarından vazgeçmediği sürece direniş daha kapsamlı biçimde gelişecektir. Bu anlamda halkımızın ve dostlarının geliştirdiği serhildanları selamlıyor ve destekliyoruz. Ancak halkımız serhildanlara kalkarken okul yakma, Türk halkının bayrak, Atatürk büstü vb. değerlerine saldırma ve Türk basınında iddia edildiği üzere şayet yağmalama vb. girişimler gerçek ise; bunları kesinlikle kabul etmediğimizi, bunları yapanların provokatörler olduğunu belirtiyoruz. Daha yaygın ve kapsamlı

serhildanlar geliştirilirken halkımızın bu konulara özellikle dikkat etmesi gerekmektedir.”

10 Ekim

10 Ekim’de HDP-DTK-DBP Eş Genel Başkanları ve HDK Eş Sözcüleri Selahattin Demirtaş, Figen Yüksekdağ, Hatip Dicle, Selma Irmak, Kamuran Yüksek, Emine Ayna, Sebahat Tuncel, Ertuğrul Kürkçü ortak bir açıklama yaptı. “Bizler hem ülke içinde, hem de dışında halklarımıza yönelen tehdidi Hükümet ile birlikte çalışarak bertaraf etmek istiyoruz” denilen açıklamada hükümete ve KCK yönetimine karşılıklı şiddet eylemlerinden kaçınma çağrısı yapılıyor, diyalog ve işbirliği isteniyordu:

“Zaman zaman sorunlar ve aksamalar yaşansa da Mürşitpınar Sınır Kapısı’ndan Kobane’ye insani yardımların geçişine izin veriliyor olmasını, yaralıların sınırın bu tarafına alınıyor olmasını önemli ve olumlu bir tutum olarak değerlendiriyoruz. Kobane’ye her türlü desteğin sağlanabilmesinin önünün açılması için karşılıklı güven ortamının oluşmasına herkesin katkı sunması gereğine de inanıyoruz. Şu anda bütün gelişmelerin merkezi ve nedeni olan Kobane’deki durumun düzelmesi için diyaloga ve sağduyuya dayalı ilişkileri ilerletmek için çaba sarf ediyoruz.

“Kobane konusunda halklarımızın sokağa çıkarak sahiplenme ve kamuoyu yaratma tutumunu da gerekli ve anlamlı buluyoruz. Ancak anlaşılıyor ki; halkın sokağa çıkmasını bekleyen ve daha önceden hazırlığını yaparak pusuya yatan mekanizmalar bu ortamı fırsat bilerek ciddi bir iç çatışma yaratmak istemektedirler. Bunların kim olduğunu somut olarak bilmesek de, provokasyonu yapanların çözüm sürecinin yükünü omuzunda taşıyanlar olmadığı kesindir. Bu katotik ortamda hem Kobane’yi yalnız ve sahipsiz bırakmayacak, hem provokasyona zemin sunmayacak, hem çözüm sürecini ayakta tutacak, hem de halklarımızı saldırılardan koruyacak sağduyulu politikalar oluşturmak zorundayız.

“Bu çerçevede dün yaptığımız açıklamayı ve çağrımızı bir kez daha yineliyoruz: Hiç kimse hiçbir yerde birbirine karşı asla şiddete başvurmamalı, şiddet araçlarını kullanmamalıdır. Özellikle

Bingöl’de Emniyet Müdürüne yapılan saldırı ve sonrasındaki çatışma ve yaşanan ölümler bütün kaygıları arttıran ciddi bir gelişmedir. Bingöl’deki bu vahim olayın bütün taraflarca her yönüyle soruşturulmasının önemine dikkat çekmek isti-

“Çözüm süreci”nde kriz

yoruz. Bu ve benzeri olaylar, bütün gidişatı tümenden olumsuz bir yöne çevirebilecek potansiyele sahiptir.

"Bu vesileyle; Bütün gerilim ve yaşanan acı olaylara rağmen, Öcalan'ın da katkısı ve çağrısı dikkate alınarak Hükümetin Kobane konusunda attığı olumlu adımlara (sınırdan yaralı ve insani yardım geçişinin kolaylaştırılmasına ek olarak) devam etmesini, güvenlik güçlerinin göstericilere dönük şiddet kullanmasının önüne geçilmesi, provokatörlerin örgütlediği sivil grupların halka dönük saldırılarının mutlaka önlenmesi ve tansiyonu düşürecek mesajların verilmesi hususlarında daha özverili davranmasını bekliyoruz. KCK yönetiminin de sürecin önünü açacak tedbirleri alarak, gösteri yapan grupların şiddet kullanmamaları çağrısını tekrar yapmalarını, silahlı eylemleri ciddiyetle soruşturmalarını ve önüne geçecek tedbirleri almalarını, tansiyonu düşürecek şekilde bir gayret içinde olmalarını diliyoruz."

Çöken fanteziler

Öcalan'ın ve KCK yönetimi hariç Kürt ulusal hareketine bağlı örgütlerin hükümetle işbirliği yapılmasını isteyen açıklamaları sonrasında olaylar duruldu. Sokağa çıkma yasağı kaldırıldı, ordu birlikleri kışlalarına geri döndü.

Fakat artık AKP ile PKK arasındaki büyü bozulmuş, karşılıklı güven havası kaybolmuştu. Erdoğan ile Öcalan'ın üzerinde uzlaşmaya vardığı, ancak özellikle Suriye, Türkiye, Mısır halklarının güçlü tepkisiyle zaten delik deşik olan yeni Osmanlı projesi tamamen çökmüş, bu projenin içerdiği "İslamcı büyük Türkiye içinde birleşik özerk Kürdistan" fantezisi tuzla buz olmuştu.

AKP açısından bakıldığında, Kürt halkının temel yurttaşlık haklarını tanıyarak halkların eşitliği ve özgürlüğü temelinde barışı sağlayacak yerde, Kürt ulusal hareketini Sünni İslam bay-

rağı altında Suriye ve Irak'a karşı koçbaşı olarak kullanma kurnazlığı ters tepmişti.

Kürt ulusal hareketi açısından, bir halkın ulusal eşitlik ve özgürlük davasını Türkiye ve bölge halklarının eşitlik ve özgürlük mücadelesiyle birleştirerek kalıcı barışa ulaşma hedefi yerine, AKP'yle uzlaşarak, onun iktidarını sürdürmesine ve gerici-yayılmacı emellerine yardımcı olarak kestirmeden kazanma hesabı ters tepmişti.

Kâbusa uyanmak

Fantezisi çöken AKP, şu anda, kâbus görüyor. Kâbustan kurtulmak için, kendi sözleriyle, "Doğu ve Güneydoğu'da kamu güvenliğini ortadan kaldıran", "bir üst aklın hizmetinde Türkiye'yi bölmeye çalışan terör örgütü"yle toptan mücadele hazırlığı yapıyor.

Fantezisi çöken Kürt ulusal hareketinin yönetimi, kendi sözleriyle, "İŞİD'i Kürtlerin üzerine salan, hatta bizzat İŞİD zihniyeti taşıyan AKP" kâbusuna uyandı. Kâbustan kurtulmak için bir yandan AKP'ye serzenişte bulunuyor, AKP'nin AKP olmaktan vazgeçmesini istiyor; bir yandan da, ABD ve AB emperyalizminden medet umuyor.

AKP'ye serzenişte bulunan Aysel Tuğluk, bugüne kadar izledikleri uzlaşma siyasetinin özünü şöyle dile getirdi: "Bir özeleştirme konusudur ama

Gezi sürecinde, 17 Aralık sürecinde ve en nihayetinde Kobane eylemlerinde Kürtler farklı davranışlardı, şu anda Türkiye'deki iktidar dengeli mi nasıl olurdu?" ("Aysel Tuğluk: Kuyuya bir taş attım, hâlâ çıkaramadılar", *Cumhuriyet*, 6 Kasım 2014).

ABD ve AB'den medet umma yaklaşımı ise, Obama'nın bastırmasıyla Türkiye üzerinden Kobane'ye geçen peşmergelerin Şanlıurfa'da "Biji Serok Obama" (Yaşasın Başkan Obama) sloganlarıyla karşılanması, ABD'nin silah yardımının göklere çıkarılması, İŞİD'le ve AKP'yle emperyalizm arasındaki binlerce bağı unutarak sözüm ona İŞİD'e ve AKP'ye karşı Amerika ve Avrupa'yla koalisyon kurma çabası, "Bölgede Batı değerlerinin savunucusu biziz" iddiası, "çözüm süreci" için ABD'nin arabuluculuğunu isteme gibi örneklerle gitgide yoğunlaşıyor.

Yeni kâbuslara kapı açmak

AKP'nin de, Kürt ulusal hareketinin de, çöken fantezilerinin yol açtığı kâbustan kurtulmak için gerçekle yüzleşecek yerde, yeni fanteziler peşinde koşması, aslında daha büyük ve daha tehlikeli kâbusların kapısını açıyor.

Kürt ulusal hareketini hain ilan ederek şiddetle ezmek yaklaşımı, halkları birbirine düşürerek kanlı bir yıkıma yol açacak gerici bir fantezidir. AKP'ye serzenişte bulunarak gerici uzlaşmayı sürdürmek de, AKP'ye karşı ABD ve Avrupa'yla birleşme hayali kurmak da, yine kanlı bir yıkımla sonuçlanacak gerici bir fantezidir.

Çözüm, ülke ve bölge halklarının eşitlik ve özgürlük temelinde emperyalizme ve gericiliğe karşı birleşik mücadelesinden geçiyor. Çözüm ülkede ve bölgede bütün ulusal demokratik güçlerin birliğinden geçiyor. Çözüm, eşitlik ve özgürlük temelinde halkların barışından geçiyor.

Öğretmenlere toplu sürgün

Eğitim sistemini, gerici saldırısının ihtiyacına göre şekillendirmek için yapboza çeviren AKP, aynı zamanda eğitim kadrolarına dönük de kapsamlı ve sürekli bir baskı uyguluyor. Her büyük kadro değişikliğini yandaşlarının kritik yerlere atanması için kullanan hükümet, müdürlerin toplu yer değiştirmesinden sonra şimdi de 400 bin öğretmeni etkileyecek zorunlu yer değiştirme yönetmeliği hazırlıyor.

Sürgün, eş durumunun zorlaştırılması, eğitim öznünün kaldırılması...

Yönetmeliğe göre aynı okulda sekiz yıl görev yapmış öğretmenler istekleri dışında il içinde yer değişikliğine tabi tutulacak. İl içinde alanlarında ihtiyaç olmayan öğretmenlerin ise il dışına atanması yapılabilecek. İl dışına atanması planlanan öğretmenlerin hâlihazırda çalıştığı ildeki tamamlaması ge-

reken görev süresi dahi dikkate alınmayacak. Yönetmelik ayrıca eş durumu atamalarında da yeni kısıtlamalar getiriyor. Şu anki durumda öğretmen olmayan eşin en az bir yıl boyunca düzenli sigortasının ödenmesi eş durumundan atama için geçerli neden sayılırken yönetmelikle bu şart üç yıla çıkıyor. Yönetmelikte bir başka düzenleme de eğitim öznüne ilişkin. Bir yandan eğitim öznü kaldırılıyor diğer yandan lisansüstü eğitim yapanlara ilave puan veriliyor.

Eğitim emekçisi tepkili

Yönetmelik çalışmaları ile ilgili olarak Milli Eğitim Bakanlığı önünde basın açıklaması gerçekleştiren Eğitim Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca, "Eğitim yöneticilerinin ardından rotasyon sırasının öğretmenlere geldiği yönündeki tartışmalar birkaç yıldır sürmektedir. Öğretmenler açısından tarihin

en büyük sürgünü anlamına gelen on binlerce öğretmeni yakından ilgilendiren, 'öğretmenlere rotasyon' uygulaması için ilk adım atılmış, okullarda yeni ve kitlesel bir tasfiye için düğmeye basılmıştır" diyerek "MEB'in zorlamasıyla on binlerce eğitim emekçisinin rotasyona tabi tutulmasında, her konuda olduğu gibi bu konuda da siyasal referansların, yandaş sendikanın istekleri-

nin belirleyici olacağı açıktır. Bugüne kadar şube müdürleri ve okul müdürlerinin belirlenmesi sürecinde yaşananlar bu görüşümüzü doğrulamaktadır" cümleleriyle tehlikenin boyutlarına dikkat çekti. Yapılan açıklamada öğretmenlerin zorla rotasyona tabi tutulmasının yerine teşvik ve gönüllülük esasına göre düzenleme yapılması gerektiği dile getirildi.

Gericiliği ve faşizmi yeneceğiz! Birleşik Haziran Hareketi kuruldu

İşçiler, emekçiler, kadınlar, köylüler, gençler, ezilenler AKP rejimine teslim olmuyor. Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişini elbirliğiyle var eden güçler; vurgunculuğa, gericiliğe, zorbalığa karşı mücadelede yeni bir evreye taşıyor.

Bir süredir birleşik mücadele olanaklarını tartışan ülkenin önemli ve etkili muhalif siyasi parti ve örgütleri, aydınları ve demokratik kitle örgütleri yapılan üç toplantının ardından Ekim ayının sonunda yayınladıkları ortak bir deklarasyonla Birleşik Haziran Hareketi'ni kurduklarını duyurdular.

Adıyla, gerek işçi sınıfının görkemli 15-16 Haziran Direnişine, gerekse Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişine atıf yapan birleşik hareket, başta sol sosyalist güçler olmak

üzere aydınlanmacı, laik, demokrat tüm toplumsal kesimleri AKP rejimi karşısında ortak mücadeleyi birlikte kurmaya ve büyütme çağırıyor.

Nasıl işleyecek?

Örgütsel temsiliyetlerle kendini sınırlamayan Birleşik Haziran Hareketi BHH, "Gezi" deneyimlerinden hareketle muhalefeti yerinde ve yerellerde kurmayı önüne koyuyor. Bunun için son bir yılda ülkenin pek çok farklı noktasında hayata geçen halk forumlarını referansları arasına alıyor. Hiçbir örgütsel bağı olmayan yurttaşları da kapsayabilecek bir şekilde, söz ve karar hakkının tabandan başlayarak işletildiği bir işleyiş öngörüyor.

Kollektif temsil ilkesini hayata geçirmeyi önüne koyuyor. Bu yüz-

den yerelerde ve en nihayet ülke genelinde mahalle, ilçe, il ve ülke meclisleri üzerinden yükselirken başkan vb. bürokratik kademeler yerine meclis veya forum sözcüleri eliyle işleyişini pratikleştirmeyi hedefliyor.

Kimler olacak?

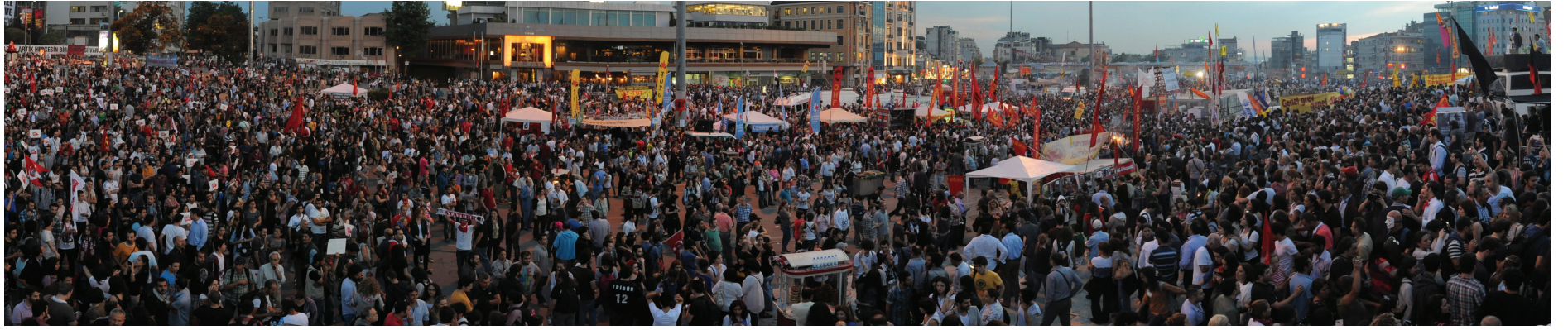
BHH, temel fikirlerini ve felsefesini benimseyen herkesin, hiçbir grup veya çevreyle ilişkisi olmasa da her kademedeki temsil ve söz söyleme hakkını garanti altına alıyor. Harekette sol, sosyalist gelenekten gelenlerin ağırlığı olmakla birlikte, laiklikten, demokrasiden, halkların kardeşliğinden, eşitlik ve özgürlüklerden yana olan herkese kapı açık.

Ancak harekette emperyalizmden medet umanlar, neoliberal sömürü politikalarına aklını kaptıranlar,

şovenist ve ırkçılara yer yok.

Hedefleri ne olacak?

BHH'nin öncelikli amacı artık AKP rejimi olarak ifadesini bulan ve ülkenin üstüne adeta bir karabasan gibi çöken gerici, vurguncu, savaş yanlısı iktidara halkın kendi öz gücü ve iradesiyle son vermek. Elbette hareketin bileşenleri bu mücadelenin salt AKP iktidarını sonlandırmakla bitmeyeceğini, sömürünün son bulmasının, ulusal ve sınıfsal baskı ve haksızlıkların ortadan kalkmasının daha uzun vadeli mücadeleler gerektirdiğinin bilincindedir. O sebeple BHH mücadele takvimini uzun erimli olarak görüyor ve bunu ülke halkları ve emekçiler için birlikte mücadele pratiğini geliştirebilecek önemli bir deneyim alanı olarak da görüyor.

Birleşik Haziran Hareketi Deklarasyonu

Eşitlikçi, özgürlükçü, demokratik, kamucu, dayanışmacı, laik, bağımsız, toplumcu bir cumhuriyet ve ülke için; gericiliğe, faşizme, emperyalizme, piyasacı yağma düzenine ve bunları temsil eden AKP rejimine karşı birlikte yola çıkıyoruz.

Ülkemiz emperyalizmin bölge politikalarıyla uyum içinde, mezhepçi faşist bir diktatörlüğe sürükleniyor. AKP iktidarı baskı ve hileyle, sokak çeteleri kurup, devlet şiddetini sonuna kadar kullanarak bu yolda ilerliyor.

Bu gidişata dur demek, yarınımızı AKP'nin pençesinden kurtarmak için bir araya geliyoruz.

Ülkemizin bugününe ve geleceğine sahip çıkmanın direnmekten ve halkın birleşik örgütlü mücadelesinden geçtiğini biliyoruz. 2013 Haziran'ındaki büyük direnişin izinde şimdi de birleşik bir mücadeleyi birlikte yaratıp, Haziran barikatlarını ileri taşıyacağız.

Bu toprakların ortaya çıkarttığı ilerici ve devrimci birikimi sahipleniyoruz. Özgür bir geleceği bu birikimle Gezi-Haziran direnişini buluşturarak kurabileceğimize inanıyoruz.

Çağrımızdır

Birleşik Haziran Hareketi, anti-kapitalist, anti-emperyalist, anti-fa-

şist ve gericiliğe karşı aşağıdaki ilke ve amaçlar doğrultusunda harekete geçecek bir halk örgütlenmesinin çağrıcısıdır.

Ülkemizin faşist ve dinci/mezhepçi zorbalığa sürüklenmesine dur diyoruz.

Emekçi sınıfların insanlık dışı çalışma koşullarına mahkum edilmesine, taşeronlaşmaya ve güvensizliğe karşı, insanca bir yaşamı savunuyor, işçi cinayeti ve katliamlarının önlenmesi için mücadele ediyoruz.

Piyasacı talan ekonomisine karşı çıkıyor, özelleştirme yağmasına karşı halkçı-kamucu bir ekonomiyi savunuyoruz.

Dinin siyasal ve toplumsal yaşamı belirlemesine karşı laik ve özgür bir yaşam için bir araya geliyoruz.

Bölgemizdeki emperyalist boyunduruğa karşı direnen halkların yanında yer alıyor, ülkemizin Ortadoğu'da savaşa sürüklenmesine karşı barışı savunuyor, bağımsız bir ülke ve kardeşçe bir bölge istiyoruz.

Kürt sorununun çözümünde özgürlük temelinde kardeşlik ve birlikte yaşama iradesine dayalı, adil, onurlu bir barışı ve eşit yurttaşlığı esas alan bir çözüm için güçlerimizi birleştiriyoruz.

Her tür cinsel ayrımcılığa, şiddete ve baskıya karşı duruyor, kadın cinayetlerine son vermek için harekete geçiyoruz.

Doğanın tahribine, kentlerimizin ve yaşam alanlarımızın kar amacıyla yağmalanmasına karşı mücadeleyi her alana yayıyoruz.

Halkın söz ve karar sahibi olacağı Meclisleri her alanda kurup, geliştireceğiz.

Bu amaçlar doğrultusunda sokak ve mahallelerde, işyerlerinde ve okullarda, köylerde ve kentlerde biraraya gelelim. Her yerellikte bir Meclis oluşturalım. Forumlarla kararlarımızı hep birlikte alalım.

Meclisler yukarıdaki amaçları paylaşan herkese açıktır.

Yerel Meclisler kendi alanlarında yukarıdaki ilkeler çerçevesinde halkın mücadele aracı ve karar organıdır.

Yerel Meclisler kendi koordinasyon kurullarını, sözcülerini ve Türkiye Meclisi delegelerini belirler.

Türkiye Meclisi her yerel meclisten belirlenen temsilcilerle toplanır ve Birleşik Haziran Hareketi'nin ortaklaştırıcı iradesini temsil eder, genel politik doğrultusunu belirler, ülke çapındaki siyasal görevleri, hareketin merkezi temsiliyetini ve

koordinasyonunu sağlamak üzere organlar yaratır.

Yerel Meclislerde ve Türkiye Meclisinde seçilen kurulların üyeleri, sözcüler ve delegeler kendilerini seçenler tarafından her an geri çağrılabilir.

Birleşik Haziran Hareketi'nin tüm işleyişinde ikna olmaya açık tarafların tartışma ve birlikte üretmeleri yöntemi esastır.

Şimdi bu anlayışla bir araya geliyor, Haziran'da tomaların önündeki direnişimizi, barikatların ardında büyüttüğümüz yeni yaşam filizlerini, umutlarımızı ve hayallerimizi birlikte çoğaltmak için yola çıkıyoruz.

Haydi o zaman!

Evimizi, ocağımızı, ekmeğimizi, doğamızı, aşımızı birlikte savunalım. Sokaklarımızı, okullarımızı, derelerimizi, özgürlüğümüzü geri alalım. Bu köhnemiş düzeni zalimlerin başına yıkalım. Eşitlikçi, özgürlükçü, bağımsızlıkçı, laik, kamucu, dayanışmacı yeni bir toplumsal düzenin kurucu iradesini birleşik direnişimizle inşa edelim.

Sokaklarda, Meclislerde, Forumlarda buluşalım.

İşçiye yaşam hakkı yok

Isparta'da meydana gelen kazada elma toplama ya giden çoğu kadın ve çocuk olan 18 tarım işçisi hayatını kaybetti. 27 kişi ise yaralandı. İşçilerin 25 kişilik midibüse zorla 45 kişi bindirildiği ortaya çıktı.

İşçinin hayatı pamuk ipliğine bağlı

Kaza işçilerin yine aşırı kâr hırsı nedeniyle öldürüldüğünü gözler önüne seriyor. Kazadan kurtulan ve benzer koşullarda çalışan işçiler midibüslerin haddinden fazla insanla doldurulmasının sıradan bir uygulama olduğunu söylüyor. Sebepini ise dayıbaşılık sistemi olarak belirtiyorlar. Bölgede işçiler dayıbaşılar aracılığıyla ihtiyaç duyan tarla sahiplerine günlüğü 50-60 liradan

kiralıyor. Bu ücretin 25-30 lirası dayıbaşının komisyonu ve ulaşım masrafları olarak kesiliyor. İşçinin eline ise 30-35 lira yevmiye geçiyor.

Dayıbaşılar ise ulaşım masraflarından kaçınmak için işçileri balık istifi araçlarla taşıyorlar. Bu arada tabii ki bütün işçiler kayıt dışı çalışıyor. Hiçbirinin sigortası yok. Bazen yemeklerini de getirmeleri isteniyor. Bu ağır çalışma şartlarında işçilerin hayatları pamuk ipliğine bağlı bir şekilde sürüyor. Hayatta kalanların kaçının hangi meslek hastalığına yakalandığına dair en ufak bir çalışma bile yok. Daha çok ev ekonomisine katkı yapmaya çalışan kadınlar ve çocuklar çalışmaya götürülüyor.

İnsanın açlıkla imtihanı

Isparta örneği Türkiye'deki köy hayatının ortalama bir örneğini veriyor. Bir de bu ortalamanın da altında olan mevsimlik işçiler var. Hani şu balık istifi kasalarına doluştukları kamyonlar kaza yapınca ya da bir yerlerde kameralara takılınca hatırladığımız işçiler. Halkımız açlık ve yoksulluk nedeniyle ölüm pahasına üç kuruş yevmiye için hayatlarını ortaya koyuyor. İşte AKP'in işçilere reva gördüğü bu. Yer altında facia, yer üstünde facia...

İş cinayetinde ölmekten suçlusun

Hepimiz hatırlarız o görüntüyü. Donmuş baraj gölünde alabora olmuş bir deniz bisikletine tutunarak kıydan yardım bekleyen işçilerin görüntüsünü. Biz ikisini görüyorduk ekranlarda, giderek kanlarını donduran soğuk suya karşı mücadele etmeye çalışıyorlardı. Diğer üçü ise kameralar oraya varmadan önce çoktan soğuk derinliklere bırakılmıştı uyumuş bedenlerini. Güçleri tükenmişti. Kıydakiler onlara güç vermeye çalışıyorlardı: "Dayanın, bırakmayın kendinizi! Yardım geliyor." Donmuş baraj gölü suyu buz gibi. Kimse de atlayamıyor suya. Donma tehlikesi var.

Hatırladınız değil mi gözlerimizin önünde kaybolup soğuk derinliklere bırakılmışları kendilerini.

Gölün ortasındaki elektrik direğine müdahale etmek için suya bir botla giren işçilerdi onlar. Elektrik işçileri. 29 köyün elektriğini sağlayan dört direktten birisinde arıza vardı. Onu düzelteceklerdi. Defalarca yapmışlardı bu işi. Suların ortasında. Daha önce iş güvenliği kurallarına uyulmuş muydu bilinmez. Ama bu sefer uyulmamıştı belli. TEDAŞ işçisi Mustafa Arifoğulları, taşeron işçileri Feridun Öztürk, Rıdvan Takım, Şahin Baykal, Ahmet Sait Turan hayatını kaybetmişti.

Mahkeme faslı

Gelelim işin mahkeme faslına. 3 Nisan 2012'de yaşanan olayda yargılama devam ediyor hâlâ. Anlaşılan o ki Torunlar GYO yöneticilerinin aklandığı yargı sürecinden biraz daha yavaş geliyor bu mahkemede olaylar. Soruşturma sırasında 2012 yılının 2 Mayıs'ında sunulan bilir kişi raporunda ölen işçiler birinci derecede, yetkililer ikinci derecede kusurlu bulundu. Evet yanlış okumadınız. İtiraz üzerine hazırlanan ikinci raporda ise işçiler ve sorumlular aynı derecede kusurlu bulundu. Yargılama tam on üç ay sonra başladı. Sanık avukatları bir kez daha bilir kişi raporuna itiraz ettiler ve üçüncü rapor hazırlandı. Bu raporda da yetkililer iş güvenliği önlemlerini almamaktan, suyun içindeki elektrik direklerinin yerini bir türlü değiştirmemekten, gerekli disiplini sağlamamaktan sorumlu tutuldu. Fakat işçiler iş güvenliği tedbirleri sağlan-

madan çalıştıkları için yine kusurlu bulundu.

Raporda bir işçinin nasıl olup da hayatını tehlikeye atacak bir şekilde çalışmayı kabul ettiğine dair bir araştırma yok anlaşılan. Mesela taşeron işçiler işten atılmakla, TEDAŞ personeli de disipline sevk edilmekle tehdit edilmiş olabilirler mi? Ya da "şu kadar insan elektriksiz kaldı. Sende hiç vicdan yok mu?" şeklinde psikolojik baskı yapılmış olabilir mi? Yoksa yıllardır hiçbir güvenlik tedbiri alınmadan yüksek gerilim hatları dahil arızalara müdahale etmek zorunda kalmanın getirdiği sistematik duyarsızlaşma mı?

Sonuç

"Sanıklar, baraj gölünde meydana gelen iş kazasında yeterli güvenlik önlemlerinin alınmamasına rağmen amirleri tarafından verilen işi kabul ederek taksirle kendi ölümlerine sebebiyet vermekten suçlu bulunup...

İşçilere iyi haber

Her yerinden facia boyutunda iş cinayeti haberlerinin ve hak kaybı haberlerinin geldiği ülkemizde işçiler için olumlu haberler de var. Anayasa Mahkemesi AYM 6356 Sayılı Sendikalar ve Toplu İş Sözleşmesi Kanunu'nun 21 maddesinin iptaline yönelik olarak CHP'nin başvurusunu kısmen işçiler lehinde sonuçlandırdı. Üç madde ile ilgili olarak iptal kararı veren AYM, onsekiz madde için iptal istemini reddetti.

Sendikal güvencenin kapsamı genişledi

AKP hazırladığı yasayla sendikal örgütlenme hakkını kullandığı için işten atılan işçilerin, sendikal tazminat isteyebilmesi için o iş yerinde en az 30 işçinin çalışıyor olmasını ve en az altı ay çalışmasını şart koşmuştu.

Böylece küçük ve orta ölçekli işyerlerinde çalışan SGK verilerine göre yaklaşık 6,5 milyon işçi sendikal güvenceden mahrum bırakılmıştı. Bu sayı resmî yalanlardan arındırılınca 16 milyon 400 binin üstünde. 2013 TÜİK verilerine dayanan bu veri 25 kişiden daha az işçi çalıştıran iş yerlerindeki işçileri kapsıyor. 25-30 kişinin çalıştığı iş yerlerindeki işçilerin istatistiği ayrıca tutulmamış.

AYM'nin verdiği iptal kararına göre sendikal faaliyet nedeniyle işten atılan bütün işçiler, iş yerinde kaç kişinin çalıştığına ve ne kadar süredir o iş yerinde çalıştığına ve iş sözleşmesinin belirli süreli mi belirsiz süreli mi (taşeron mu) olduğuna bakılmaksızın, en az bir yıllık ücreti kadar sendikal tazminat alabilecek. Böylece sendika faaliyetine katılan işçiyi hukuksuz ve yasa dışı bir şekilde işten atan patronun yüklü bir tazminat ödemeyi göze alması gerekecek. Ayrıca daha önceki uygulamada olduğu gibi sendikal tazminat ödememek için işçiyi işten atma yolu da kapatıldı. Patron sendikal faaliyette bulunan işçiyi başka bir nedenle attığını iddia etse de işçi direk sendikal tazminat talebinde bulunabilecek.

Sendikal sebeplere dayanmayan iş fesihlerinde ise işe iade davasının açılması hakkı ise eski uygulamadaki sınırlamalarla yapılabilecek. Yani iş yerinde en az otuz işçinin çalışması ve işçinin en az altı ay çalışmış olması şartları aranacak.

Grev hakkı genişletildi

AYM'nin iptal kararıyla kısmı bir iyileşme de grev haklarında sağlanmış oldu. Bankacılık ve şehir içi taşımacılık alanlarındaki grev yasaklarını kaldıran AYM, diğer iş kollarındaki yasakları sürdürdü.

Grup TİS'te de iyileştirme

Grup Toplu İş Sözleşmelerinde grev kararı görüşmelere dahil olan iş yerlerinin hepsinde birden alınabildiği gibi bir kısmında da alınabiliyor. Önceki durumda patronlar bu durum karşısında grev kararı alınmamış iş yerlerinde dahi lokavt kararı alabiliyorlardı. Böylece uyuşmazlığı kendi lehlerinde çözmek için güçlü bir saldırı imkanına sahip oluyorlardı. AYM'nin kararına göre bu durum da Anayasaya aykırı bulunarak iptal edildi. Artık iş verenler lokavt kararı almak istediklerinde yalnızca uyuşmazlığın sürdüğü iş yerlerinde bu kararı alabilecek.

Yeni maden faciasının adı: Ermenek

Soma katliamının daha yaraları bile sarılmadan yeni bir maden faciası haberi Ermenek'ten geldi. Özelleştirilen maden ocağında insafsız koşullarda çalıştırılan maden işçilerinin 18'i meydana gelen ani su baskını sonucu mahsur kaldı. Facia madencileri, aşağıda yemeye zorlandıkları öğle yemeği sırasında yakaladı.

Osman Çoksöyler, Hüsnü Çolak, Ali Haznedar, Kerim Haznedar, Mehmet Tokat, Hüseyin Çolak, İsa Gözbaşı, Bahri Üzer, Kamil Yaman, Tezcan Gökçe, Uğur İlhan, Hüseyin Gültekin, İsmail Gürses, Mehmet Baha, Mehmet Özcan, Hasan Tuncer, Recep Çiloğlu, Ömer Cansu madeni basan su ve balçık yığınının altında mahsur kaldı.

Yine işçiler önceden uyarılmış

Kazanın altından yine ihmal, kâr hırsı, denetimsizlik ve özelleştirme çıktı. İşçilerin ifadelerine göre madende daha önce de su baskını yaşanmış. Şans eseri ölen olmamış. Yine su baskınından on beş gün kadar önce işçiler su sızıntısı ile ilgili yetkilileri bilgilendirmiş ve su örnekleri dahi alıp sorumlulara iletmış. Ama maden şirketi bir sorun olmadığını söylemiş. Zaten madenlerde herhangi bir olumsuzlukla habersiz ve aniden karşılaşılmamasını önlemek için yapılması gereken yoklama sondajları da yapılmıyormuş. Hem de temel madencilik ilkelerine aykırı olarak eski bir madenin sahasına bu kadar yakın çalışıldığı halde.

Benzer ihmaller denetlemeler için de geçerli. Habersiz yapılması gereken denetimlerden patronun önceden haberi olduğu dolayısıyla madenin gerçek anlamda denetlenemediğini de aktarıyor işçiler.

İtiraf peşpeşe

Facianın sorumluluğundan yakayı sıyırmaya çalışan gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin sorumluları bir bir itiraf gibi açıklamalar yaptılar. Erdoğan kazanın yemek saatinde meydana geldiğini hatırlatarak "yemeği aşağıda yesinler diye baskı yapıyor" dedi. Enerji Bakanı "maden şirketinden memnun değilim" dedi. Çalışma Bakanı ise en açık konuşan oldu: "Aslında böyle madenleri kapatmak gerekir. Ama kapatalım dedik mi elli kişi araya girip baskı yapıyor" dedi. Kukla başbakan Davutoğlu "maalesef madenlerimiz teknik alt yapısı oldukça yetersiz. Bütün madenlerimizde teknolojik yenilemeler de dahil olmak üzere çalışmalar yapmamız lazım."

Şirket doğal afet diyor

Aynı şekilde yakayı sıyırama çabasında olan bir diğer taraf da madeni işleten şirketin yetkilileri. Şirket yaptığı açıklamada işçilerin yemeklerini aşağıda yemeye zorlanmasını kabul ederek bunun genel bir uygulama olduğunu hatta devletin doğrudan işlettiği

madenlerde de bunun uygulandığını belirtiyor. Tabii yine bildik tekerlemeleri sıralamaktan da geri durmuyor. Madende bütün denetimlerin yapıldığını, tüm iş güvenliği tedbirlerine uyulduğunu ve madenin tamamen yasalar çerçevesinde çalıştığını açıklıyor. Erdoğan'ın "fitratında var" açıklamasından cesaret alarak yaşanan faciayla ilgili olarak da "doğal afet" diyor.

Kurtarma rezaleti

Yaşanan faciadan sonra en kritik saatler devlet protokolünün düzenlenmesi çabalarıyla harlandı. Kurtarma ekipleri için hazırlanan yemeklerin bakanların kurmaylarına dağıtılması nedeniyle ekiplerin bütün günü bir tas çorba ile geçirdikleri ve buna isyan ettikleri yönünde bilgiler geldi. Madeni basan suyun çıkarılması için yalnızca pompalar kullanılırken drenaj için ek sondaj yapılması için çalışmalara ancak üç gün sonra başlandı.

Madendeki faciaya müdahaledeki isteksizlik ve dağınıklık AKP'nin bakanlarının da, valisinin de, kaymakamının da, acil durum yönetiminden sorumlu olan yetkililerinin de işçilerden umudu hızla kestikleri ve asıl olarak madeni kurtarmaya çalıştıkları yönünde kanıtlar veriyor.

Soma'dan hiç ders alınmamış

Soma'da yaşanan büyük madenci katliamından sonra AKP tarafından bütün madenlerde iş güvenliği önlemlerinin gözden geçirildiği gerekli düzenlemelerin yapılmasına başlandığına dair açıklamalar yapılmıştı. Oysa yaşananlar tam tersini gösteriyor. İşçiler ve üretimden sorumlu olan yetkililer, kâr hırsıyla gözleri dönen yöneticilerin baskısıyla iş güvenliği kurallarının dışına çıkmaya zorlanmışlar.

İş güvenliği konusunda itirazları olan ve işten ayrılan işçilerin bölgedeki diğer madenlerde işe alınmaları engellenmiş. Maden sahipleri aralarında yasadışı tekel oluşturarak işçileri kara listelere almışlar. İşten atılma korkusuyla işçiler ölümleri pahasına çalışmaya zorlanmış. Kamu yararına kamu tarafından işletilmesi gereken madenlerdeki işçiler, piyasanın insafsız sömürü çarklarında ezilmiş. Ermenek'teki madenciler son üç aydır maaşlarını dahi alamamışlar.

Köklü bir zihniyet değişikliği için

Kömür madenleriyle ilgili olan sendika ve meslek odalarının yaptığı açıklamalar bütün madenlerde çalışma koşullarının çok kötü olduğu yönünde. Görülen odur ki vurguncuların kârını kutsal saymak yerine işçilerin güvenliğine öncelik veren köklü bir zihniyet değişikliğini gerçekleştirmek artık bir ölüm kalım meselesi. Başta işçiler ve emekçiler olmak üzere emeğe saygı gösteren bütün yurttaşlar harekete geçmedikçe bu felaketler devam edecek.

Daha Ermenek'teki işçi kardeşlerimize ulaşılmadan 1 Kasım 2014 günü Bartın ve Zonguldak'taki madenlerden iki iş cinayeti haberi geldi. Üç madenci, patronların kâr hırsına yenilerek hayatını kaybetti.

Bartın'da göçük

Bartın'da Hattat Holding'e ait kömür madeninde sabah saat 4.30 civarında göçük meydana geldi. Eksi 300 kottunda meydana gelen göçükte galeri açma çalışmaları yapan sekiz Çinli işçiden üçü mahsur kaldı. İşçilerden Shouping Sun sağ olarak kurtulurken Maoshun Yang ve Shoujle Sun adlı iki işçinin cansız bedenine ulaşıldı.

Daha önce üretim durdurulmuş

Sıcağı sıcağına gelen bilgiler insanın daha da içini acıtan cinsten. İşçiler Ermenek'teki faciadan hemen sonra şirket yetkililerinden iş güvenliği önlemlerinin düzgün alınmasını istemişler. Zaten madenle ilgili hazırlanan teftiş raporları işçilerin haklılığını gözler önüne seriyor. 25 Eylül'de iş güvenliği kurallarına uyulmaması nedeniyle kapatılan madende dört kritik eksiklik tespit edilmiş. İşletmede kurtarma istasyonunun, tahliye ekibinin, genel havalandırmanın ve kullanılan malzemelerin ATEX uygunluk belgesinin bulunmadığı ya da eksik olduğu müfettiş raporlarına yansımış.

"Kara Murat ben değilim" oyunu

Madenin işletmesi 2005 yılında Hattat Holding'e verilmiş. Dört yıl önce ise madendeki kömür çıkarma işlerini dört Çinli firmaya vermiş. Madende 20 Eylül tarihinde de bir kaza meydana gelmiş ve bir Çinli işçi hayatını kaybetmişti. Hattat Holding Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Hattat kazayla ilgili yaptığı açıklamada "Maalesef böyle bir kaza yaşandı. Sayın reis-i cumhurumuzun söylediği gibi bu işin fitratında kaza var" demişti. İşte iş cinayeti bu açıklama yapılan madende yaşandı. Ama bu sefer Hattat Holding adına açıklama yapan yetkililer göçük olayını doğrularken "işletmeci biz değiliz, gidin Çinlilere sorun" dedi.

Zonguldak'ta vagon çarptı

Aynı gün saat 11.30 sularında bir iş cinayeti haberi de Zonguldak'tan geldi. Özel şirkete ait madende halatı kopan taşıma vagonu Mustafa Turan adlı işçiye çarptı. İlk müdahaleyi yapan 112 ekipleri arkadaşları tarafından madenden çıkarılan Turan'ın hayatını kaybettiğini belirledi.

Hiçbir facia ölümleri durduramıyor

AKP iktidarı boyunca madenci ölümlerindeki artış olağanüstü boyutlara ulaştı. Madenlerin özelleştirilmesi yani işletme hakkının devredilmesi ve taşeronlaştırma ile at başı giden madenci ölümleri bütün facialara rağmen sürüyor. Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin efendisi AKP'de vicdandan eser olmadığı her işçi ölümüyle bir kez daha yüzümüze tokat gibi çarpıyor. İşçiler, emekçiler, halk kendisinden gasbedilen iktidarı almadığı sürece işçi ölümlerini durdurmak mümkün görünmüyor. İşçiler için AKP'nin gitmesi artık düpedüz ölüm kalım meselesi hâlini alıyor.

İnsanca bir yaşam talebiyle Tüm Emek Sen'de örgütlenen Dora Otel işçileri, 24 Eylül'de başlayan işten atılmaları karşı harekete geçmiş, sendikaları öncülüğünde 25 Eylül'de gerçekleştirdikleri iş durdurma eylemi ile işten atılmaları engellemişlerdi.

Yine de sendika ve otel yönetimi arasında yapılan tüm görüşmelere rağmen 11'i sendikalı 14 işçinin işine hukuka aykırı bir şekilde son verildi.

Yaşasın sınıf dayanışması

Eylemlerin başlamasından itibaren sınıf dostlarını yanı başlarında bulan Dora Otel işçileri bir yandan örgütlenme çalışmalarına devam ederken bir yandan da sınıf dayanışmasını kalıcı bir örgütlenmeye çevirerek "Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu"nu kurdular. Platform günümüzde özlemi duyulan sınıf dostlarıyla bir arada karar alma ve bir arada iş yapma anlayışının bir örneğini vermesi bakımından da önemli bir yerde duruyor.

Direnış büyüyor

Sınıf dostlarıyla birlikte çeşitli eylemlerle direniş büyüten işçiler ve sendika 20 Ekim'de başlayan hafta boyunca "Dora Otel'de konaklamıyoruz" faks eylemi gerçekleştirdi. Dora Otel direnişçileri bütün emek dostlarını otel yönetimine faks veya e-posta yolu ile ulaşıarak sendikal mücadeleye destek verdiklerini ve sorun çözülene kadar otelde konaklamak istemediklerini belirten mesajlar yollamasını istiyorlar.

Direnışin sesi sınırları aşıyor

İşçi sınıfının uluslararası dayanışması da Dora Otel işçilerinin yanında. Dünya Sendikalar Federasyonu ve Pakistan Emek Federasyonu işçilerle ilgili dayanışma mesajları yayınladılar. Pakistan Emek Federasyonu ayrıca başbakanlığa bir mektup göndererek konunun çözümünü için harekete geçmesini istedi.

Patronun sendika düşmanı tutumu sürüyor

Eylemlerin ses getirmeye başlamasına ve direniş etkisinin artmasına karşılık olarak otel yönetimi iznini kullanan "oteldeki sorunların sebebi" olarak gördükleri bir işçiyi daha işten çıkardı. İşçinin işine son verilmesini içeren tebligatta "güleryüzlü olmamak" gibi zorlama gerekçeler de var.

Direnışimiz de, örgütlülüğümüz de sürecek

Sendika yöneticileri, etkili bir kampanya yürüttüklerini belirterek bir yandan da işten atılan işçilerin işe geri dönüş ve sendikal tazminatlar dahil olmak üzere diğer hak tazminatlarını da içeren davaların açılmaya başladığını söylüyorlar. Otel yönetiminin sendikal örgütlenmeyi kırmak için işi adliye koridorlarına hapsedmeye çalıştığını vurgulayan sendika yönetimi otelde çalışan işçilerin içeride örgütlülüklerini koruduklarını hatırlatıyorlar. Sendika yönetiminden yapılan açıklamaya göre Dora Otel işçileri son gelişmelerden dolayı patronu bir kez daha uyarmak için otel önünde basın açıklaması yaparak yürüttükleri kampanyayı daha da güçlendirecekler.

AKP tökezliyor

hülya kortun

Türkiye zalim bir vurgunculüğün pençesinde boğuluyor. Dünya finans kapitalinin önde gelen bankalarından Credit Suisse tarafından yaptırılan dünya küresel servet dağılımı araştırmasının eki *Global Wealth Databook* 2014'te yer alan verileri değerlendiren iktisatçı Ahmet Tonak'ın verdiği bilgiye göre, Türkiye'de nüfusun en zengin yüzde birlik tabakası, ülkenin toplam servetinin yüzde 54.3'üne el koyuyor.

Vurgunculukta birinci

Bu eşitsizlikle, ABD'deki mevkidaşlarını bile geride bırakan bu tabaka (ABD'de en zengin yüzde birlik tabakanın toplam servet içindeki payı yüzde 38.4), üstelik, 2000-2014 döneminde, servet payını yüzde 43 arttırarak alanında dünya birincisi olmuş. ("Halk sürünüyor, vatandaş zenginleşiyor!", sendika.org, 2 Kasım 2014).

Son 12 yılı AKP iktidarı altında geçen bu 15 yıllık dönemi biz özelleştirme ve taşeronlaştırmadaki gözü karalıklarla, işçi cinayetlerindeki büyük artışla, vurgunculuktaki arsızlıkla yaşadık. Aziz Çelik'in dediği gibi, "Türkiye'de inşaat, madencilik ve enerji sektörleri birer işçi cehennemine dönüştü." ("Söz bitti: Madenler kamulaştırılsın!", *Birgün*, 2 Kasım 2014). Tersaneler, maden ocakları, inşaat alanları işçiler için ölüm tuzağı oldu.

Sınırsız gericilik

Böylesine zalim bir vurgunculüğün her geçen gün daha da şiddetlenen bir gericilik ve savaş rejimine ihtiyaç duyacağı da besbelliydi. İşte bu yüzden AKP, devlet içinde ele geçirdiği her makamı, Türkiye devriminin iki yüz yıl boyunca bağımsızlık, laiklik, demokrasi ve sosyal haklar alanında elde ettiği bütün kazanımları ortadan kaldırmak için kaldıraç olarak kullandı.

Bilimsel ve laik eğitimin kökünü kazımaya yeminli AKP, genç kuşakları imam-hatip okullarına mahkûm etti, din dersleri dayatmasını şiddetlendirdi, kız öğrencileri tesettüre soktu. Şu anda da, çeşitli bahanelerle, kız-erkek karma eğitimi ortadan kaldırma manevraları yapıyor.

Yayılmacı savaş

AKP, ABD'nin Ortadoğu'yu topyekûn sömürgeleştirme savaşına hevesle katıldı. Osmanlı imparatorluğunu diriltme hayaliyle gerici-faşist IŞİD, Nusra, İhvan çetelerini Suriye üzerine salmakta kilit bir rol üstlendi. Fakat dördüncü yılına yaklaşan bu savaşta AKP bugüne kadar önüne koyduğu iki temel amacına ulaşamadı. Ne ilerici, yurtsever, laik Suriye yönetimini devirip Suriye'yi sömürgeleştirebildi; ne de, Rojava Kürt bölgesini işgal edebildi.

Fırsatçılık

AKP, ABD'nin IŞİD bahanesiyle giriştiği son sömürge seferinden hoşlanmadıysa da, bu seferi kendisi için yeni bir fırsat olarak kullanmaya çalıştı. Çıkardığı savaş tezkeresiyle Suriye içinde kendi kontrolüne ve

rilecek bir "tampon bölge", "güvenli bölge" kurulması ve Suriye yönetiminin doğrudan doğruya hedef alınması karşılığında Türkiye'nin kapılarını emperyalist ordulara açmayı bile kabul etti.

Elde patlayan tezkere

Ne var ki, tezkere AKP'nin elinde patladı. AKP iktidarı, Kobani kuşatmasında IŞİD yanlısı vicdansız seyircilik rolünü tercih edince, bugüne kadar tepe tepe kullandığı "çözüm süreci"nde inisiyatifi elinden kaçırdı. Kürt halkında yarattığı boş hayallerin bedelini Kürt illerinde 6-9 Ekim 2014 kalkışmasında ödedi. Ödediği hesabı küçültmek için bir yandan Öcalan'ın, bir yandan da Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yardımını istemek zorunda kaldı. Bu iki yönlü zaaf, rejimin iç dengelerinde sonuçlarını ileride daha iyi göreceğimiz kaymalara yol açıyor.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, aksi yönde en üst perdeden esip gürlmesine rağmen, AKP iktidarı, Obama'nın sözlü emrini alır almaz büyük bir uysallıkla Amerika'nın Kobani'ye silah yardımına razı oldu ve peşmergelerin Kobani'ye geçmesine izin vermek durumunda kaldı.

Yeni baskı paketi

İşte böyle bir ortamda AKP hükümeti yeni bir baskı paketiyle karşımızda. AKP, partilerin, sendikaların, derneklerin, kişilerin "somut delile dayalı kuvvetli şüphe" olmadan, sadece "makul şüphe"yle dinlenebilmesini ve aranmasını yasallaştırmak, muhalif kuruluşları kolayca "illegal" ilan edebilmek, toplumsal ve siyasal protesto hareketlerine katılanları keyfî biçimde tutuklatabilmek, hükümete ve valilere salt idari kararlarla olağanüstü hâl uygulama imkânını vermek istiyor. Hükümetin yeni baskı paketi kabul edilirse, düşünce açıklayanların ve toplumsal-siyasal gösterilere katılanların "terörist" sayılması artık daha da kolaylaşacak, temel demokratik haklarını kullanan muhalifler daha da ağır biçimde cezalandırılacak.

Gerileme belirtileri

AKP'nin baskı paketi, gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin ayakta kalmasını amaçlıyor. Fakat AKP, karşıdevrimini tamamlamak için hedeflerini büyüttükçe tökezliyor. Ne yapsa, Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişini, 17-25 Aralık 2013 vurgunculuk suçüstüsünü, 13 Mayıs 2014 Soma işçi katliamını toplumsal bellekten silemiyor. AKP'nin sahte seçim zaferlerinin ilerici devrimci halk hareketi üzerinde yarattığı yılgınlık, adım adım etkisini yitiriyor. AKP'nin şu ana kadar başarıyla yürüttüğü, Türk milliyetçi-ulusalcı çevreleri ile Kürt milliyetçi-ulusalcı çevrelerini birlikte yedeğinde tutma taktikleri yavaş yavaş boşa çıkıyor. Birleşik Haziran Hareketi halkın emperyalizme, işbirlikçi kapitalizme ve gericiliğe karşı birleşik mücadelesinde yeni bir başlangıç umuduyla yola çıkıyor.

İşimizde çalışırken ölmek istemiyoruz

yenidünya halk gazetesi olarak, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi İSİGM'den Murat Çakır ile meclisin faaliyetleri, iş cinayetlerinin kader olmadığı ve önlenebileceği üzerine konuştuk.

yenidünya: Bize kendinizden bahsedebilir misiniz?

Murat Çakır: İşçi sağlığı ve güvenliği çalışanıyım. Daha önce sendikalarda da çalışma yürüttüm.

yenidünya: İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi fikri nasıl doğdu? Kimlerden oluşuyor?

Murat Çakır: Esasında insanlığın ilk doğuşundan beri belli refleksleri olan bir konu işçi sağlığı ve iş güvenliği ama sermayenin saldırı süreçlerinde bu durum bazen yok olma noktasına kadar geliyor. Dünya ve Türkiye emek hareketinde işçi sağlığı talebi, diğer meselelerin kenara ittiği bir durum olabiliyor.

Emek hareketinin işsizliğe dönük talepleri, yeniden 1990'lı yıllarda ortaya çıktı. Bu yıllarda istihdam talebi yükselmeye başladı. 2006-2008 yılları arasında oluşan belli olaylar da işçi sağlığına dönük konuları gündeme getirdi.

“Tek talep ‘işimizde çalışırken ölmek istemiyoruz’u dile getirmek.”

Birincisi Tuzla tersane bölgesi. Limter İş ve bütün sol hareketin, orada bulunan bütün emek hareketlerinin el vermesiyle fiili iki grev yapıldı. Bölgesel düzeyde yapılmaya çalışılan grev, uzun bir süre sonra ilk defa direk hükümet temsilcileri ile görüşülebilen bir greve dönüştü. Bu görüşmelere ana işverenler de dahil oldu. Tek talep aslında “işimizde çalışırken ölmek istemiyoruz”u dile getirmektir. Bu süreç yaklaşık iki yıl kadar sürdü. Daha sonra tersaneler bölgesinde çok güçlü bir hareket kalmamasına rağmen en basit bir kazada dahi çok büyük bir gündem oluyordu.

Benzer bir süreç de Davutpaşa patlamasında yaşandı. Orada sendika,

herhangi bir örgütlenme yoktu. İşçi aileler çalışması ortaya çıktı.

Aynı süreçte kot kuşlama işçilerinin maruz kaldığı sliksiz hastalığı ortaya çıktı ve orada da bir sendika, bir örgütlenme yoktu. Belli doktor ve iş yeri hekimlerinin zorlamasıyla sliksiz hastalarının durumları gündeme geldi.

İşçi ailelerinin çalışma yapması, belli doktor ve iş yeri hekimlerinin zorlamasıyla meslek hastalıklarının gündem yaratması, işçi sağlığı eylemlerini ortaya çıkarmaya başladı.

“iş sağlığı yerine işçi sağlığı yani ‘iş’i değil, üretimin olmazsa olmaz unsuru olan işçiyi ön plana çıkaran yaklaşım içerisinde olduk.”

Biz de bunun üzerine 2011 yılında emek ve meslek örgütleri DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve Sendikal Güç Birliği Platformu, üniversitelerden akademisyenler, işçiler, iş müfettişleri, işçi aileleri, basın emekçilerinin katıldığı geniş ama esnek bir koordinasyon oluşturmaya çalıştık.

yenidünya: İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi İSİGM'nin faaliyetleri nelerdir?

Murat Çakır: Öncelikle ortak bir dil oluşturmaya çalıştık. İş kazası denilen, kadere ya da işçi hatasına bağlanan bir yaklaşım vardı. Öncelikle kendi kavramlarımızı, kendi basit dilimizi oluşturmaya çalıştık. Bu yüzden bütün iş kazalarının önlenilebilir olduğunu, bu yaşananların kaza değil, cinayet olduğunu; temel nedenin, işçi maliyetinden kaçmak ve işçinin üretim veya hizmet sürecinde söz ve karar hakkını vermek istemeyen keyfi bir durum olduğunu söylemek istedik. Aynı paralellikte iş sağlığı yerine işçi sağlığı yani “iş”i

değil, üretimin olmazsa olmaz unsuru olan işçiyi ön plana çıkaran yaklaşım içerisinde olduk.

Sosyal Güvenlik Kurumu SGK, her yıl iş kazası ve meslek hastalıkları istatistiklerini açıklıyor. Yalnız hâlâ 2013 yılının verileri açıklanmamış durumda. En son 2012 yılı açıklandı. O zaman biraz zorlamamızla ve millet vekillerinin önerileriyle erken açıklandı. İki yıl sonra ve gerçekçi olmayan rakamlarla açıklanıyor istatistikler. Esasında bu verileri devlet istediği zaman sıcağı sıcağına açıklayabilir. Devlet oluşan meslek hastalıkları ve iş kazalarını hastane ve polis kayıtlarından öğrenir ve hemen veri açıklaması yapabilir. Biz işte aslında bu duruma da bir alternatif oluşması için böyle bir yapı oluşturma kararı aldık. Ulusal basından yerel medyaya kadar, telefon yoluyla, e-posta yoluyla, sosyal medya yoluyla bu verilere sıcağı sıcağına ulaşmaya çalışıyoruz. Hiçbir ölümün üstünün örtülmemesi için bu konuda ciddi çalışmalar yaptık ve yapmaya devam ediyoruz.

“Tüm iş kazalarının önlenilebilir olduğunu, yaşananların kaza değil, cinayet olduğunu söylemek istedik.”

Meslek hastalıkları konusu aslında bir muamma içerisinde. Uluslararası Çalışma Örgütü ve Dünya Sağlık Örgütü bir ülkede işçi cinayetlerinin altı katı kadar meslek hastalığı sonucu ölüm olduğunu açıklıyor. Türkiye’de her sene 500-600 civarında meslek hastası olduğu, bazı yıllar 10-15 ölüm, bazı yıllar bir ölüm gerçekleştiği açıklanıyor. Bunun yalan olduğu çok açık aslında. Göğüs hastalıkları uzmanı doktor arkadaşlarımız şunu söylüyorlar “her yıl kanser nedeniyle yaşamını yitiren 135 bin insan var,

bunun 15 bin civarının mesleki kanser olduğunu düşünüyoruz, ancak Türkiye’de bir tane bile mesleki kanser tanısı yok.” Çalışma koşullarından kaynaklı, sürekli iş değiştirme neticesinde takip yapılamaması ve kanser vakalarının emeklilik sonrası ortaya çıkmasından dolayı “eceliyle öldü” varsayılıyor. Bunun için de bir internet sitesi oluşturduk, halk arasında bu konuyu güncel tutmaya ve kamuoyu oluşturmaya çalıştık.

“Zaten emekçileri bölüyorlar ve bu bizim temel sıkıntılarımızdan biri.”

yenidünya: İstihdam yapısının karmaşıklığı sizin çalışmalarınızı nasıl etkiliyor?

Murat Çakır: Her sektörün kendine göre özelliği var. İş kollarına göre dağılımı belirlemeden önce kimin patron, kimin işçi olduğu bile belirsizleşiyor. Taşeron diyoruz ama taşeronun da taşeronu oluyor. Mesela inşaatta götürü usulü iş almak için bir şirket kurmanız gerekiyor. Bu şirketlerin sahiplerinin çoğu da işçilerle birlikte çalışıyor. İş bölümünde farklılıklar olsa da usta ya da usta başı gibi, bilfiil işin içinde oluyorlar. Ve iş cinayetlerine bu insanlar da kurban gidiyor. Bu tip şirketler daha çok hemşehrilik mantığıyla kurulmuş, bir çeşit hemşehrilik dayanışması gibi de görülebiliyor. Burada bizlerin kim patron, kim işçi tartışmasına girmemesi gerekiyor. Esasen bu insanlar da emekçi. İnşaat işçileri sendikası ile çalışırken bunun bir sürü örneğini gördüm. Bir yandan sendikada örgütleniyor, bir yandan da şu işleri yapıyorum diye sana kartını verebiliyor.

Küçük esnaf ya da çok az toprağı olan bir köylüyü düşünün. Çoluk çocuk ailece çalışıyorlar. Sabahtan akşama kadar. Birinin orada öldüğünü

düşünm. O zaman biz buna iş cinayeti demeyecek miyiz?

Sonuç olarak biz daha geniş bir açıdan bakmalıyız. İşçi, köylü, esnaf, taşeron patronu... bunların hepsi genel bir emekçi kategorisi olarak ele alınmalı. Zaten emekçileri bölüyorlar ve bu bizim temel sıkıntılarımızdan biri.

yenidünya: İşçi ölümlerinde bölgesel farklılıklar göze çarpıyor mu?

Murat Çakır: İş cinayetlerinin ve meslek hastalıklarının çok net sanayi bölgelerinde olduğunu görüyoruz. İstanbul, tek başına en başta yer alıyor. Çok net söylenmiyor ama her ay 20-25 işçi ölümü kaydediyoruz. Çok daha fazla olduğuna da eminiz. Çünkü İstanbul'da daha önce kaydettiğimiz ölümler dışında o dönemlere ait bir o kadar ölüm tespit ettik. Esas ölümler İstanbul'da üçüncü bölgede oluyor.

Büyük şehirler dışında, mesela Antalya'da çok fazla inşaatta ölüm gerçekleşiyor. Zaten madenleri gördük. Soma, Zonguldak, Amasra, Bartın, Şırnak, Malatya, Elazığ'da. Mesela Elazığ'da hep aynı bakır madeninde ölümler gerçekleşiyor. Şırnak'ta son beş yılda 180 ölüm olduğunu öğrendik.

“Soma'daki maden en iyi iş güvenliği olan ikinci maden Türkiye'de.”

Soma'daki maden en iyi iş güvenliği olan ikinci maden Türkiye'de. Orada da şöyle bir şey yapmışlar. Sendika var, taşeron yok. Tabii bunlar teorik olarak. Taşeron yok deniliyor ama dayıbaşı sistemi diye bir şey var. Yani farklı bir türde taşeron ortaya çıkıyor. Önlem var mı? Evet var. Denetlemeye gelmişler. Denetlemede temiz havayı veriyorlarmış bir yerden. Denetlemeye gelen müfettişler bakıyorlarmış oranlara burası iyi diyorlarmış. Ya da şu tip taktikler var. İki tane müfettiş yollamışlar. Olaydan evvel Şubat Mart ayları gibi. Müfettişlerden biri 58, diğeri 22 yaşında. 58 yaşındaki madene girmek için çok yaşlı o yüzden o idari binada kalmış. Şimdi 2500 metre uzunluğunda olan madene 22 yaşında yeni mezun iş müfettişini götürürseniz ne diyebilirsiniz. İş müfettişine de bir şey diyemezsiniz. Daha tecrübeli, mesela 35-40 yaşlarında, meslekte belli bir tecrübe kazanmış bir müfettiş neden göndermezsiniz? Amaç gerçekten bir denetleme olmasından ziyade, denetlendi mi, denetlendi mantığının olması.

yenidünya: İş cinayetlerinin önlenmesi için neler yapılabilir?

Murat Çakır: Her şeyden evvel işçi sınıfının örgütlü olması lazım. İşçiler için en kötü sendikada bile örgütlenmek örgütsüz olmaktan iyidir. Ama sendikal özgürlüklerin önün-

de çok büyük engeller var. Mesela Enerji-Sen bu konuda çok iyi bir örnek oluşturuyor. İşçi TES-İŞ'te örgütlenince işçi sağlığı ve güvenliği adına hiçbir şey yapmıyor. Ama diğer türlü bir sendika girdiğinde, işçilere işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerine dair bir şey söylendiği zaman, esasında o iş yerinin yönetilme sürecine dair bir şey söylüyorlar. Bu durum patronun elini kısıtlamaya başlıyor.

“28 yıldır çalışan bir kadın arkadaşımız “Çalıştığım yerde ilk defa bir solunum testi yapılıyor. İlk defa tüm işler iptal edilerek tüm çalışanlar bu solunum testine tabi tutuldu. Mücadele edilmemiş olsa bu solunum testi yapılmazdı” diyor.”

Artı maliyet. Çok net bir maliyet çıkartıyor. Benim eşim hemşire, eldiven kullanmak zorunda. İğne geçebilen eldiven var, bir de iğne geçirmeyen eldiven var. Bunlar kutu hâlinde satılır. İğne geçebileninin kutusu 11 lira, diğeri 300 lira. Bir de bedenine göre alınması gerekiyor. Mesela büyük beden eldiven geliyor. Kadın çalışan eline takıyor, iğneyi tutamıyor. İğneyi tutamadığı için eldivenin parmak uçlarını kesiyor ve işini bu şekilde yapmaya çalışıyor. Ondan sonra eline iğne battığında patron veya patron temsilcisi suçu çalışanda buluyor. Onlar için eldiven var mı, var. Nasıl kullanıldığı hiç önemli değil.

Ama bu yaptığımız, mücadele şöyle bir şeye etki ediyor. Çapa'da birçok birimi boşaltmışlardı. İş güvenliği eğitimi verilecek diye. 28 yıldır çalışan bir kadın arkadaşımız “Çalıştığım yerde ilk defa bir solunum testi yapılıyor. İlk defa tüm işler iptal edilerek tüm çalışanlar bu solunum testine tabi tutuldu. Mücadele edilmemiş olsa bu solunum testi yapılmazdı” diyor. Biz mücadele ederek patronu rahatsız ediyoruz ve bu gibi testler veya eğitimleri yapmalarına mecbur bırakıyoruz.

Burada iş güvenliği kurulları var. Yeni yasayla beraber bu kurullara çalışan temsilcisinin de girmesi hakkı geldi. Çalışan temsilcisi de genellikle sendika temsilcisi oluyor. İşte biz ayrı bir alandan mücadele edebiliyoruz. Ama yine de bu kadarı yeterli değil diye düşünüyorum. İş güvenliği kurulları örnek veriyorum sekiz kişiye en az yarısının işçilerden oluşması gerekiyor. Hiçbir teknik uzman, mühendis, tıp doktoru orada çalışan işçiden daha iyi bilemez. Mühendis, doktor veya uzmanın oradaki işe daha çok bilimsel yönleriyle olayları takviye eden pozisyonda olmaları gerekiyor. Hekimlerin belki biraz daha farklı bir rolü olabilir.

Bir de bazı kişiler patron temsilcisi gibi davranıyorlar. Bir keyfiyet içindeler. İş sağlığı eğitim uzmanları mesela. 16 saat eğitim yapılması gerekli yasal olarak ama 8 saat yapıyorlar. Eğitim sonrası test yapılıyor 100 üzerinden 70 alınması gerekli. Sonuçları düşük olanların kağıdı için biz hallederiz deyip 70 ve üzerine tamamlıyorlar. Bazen yanlış eğitim veriyorlar.

Şimdi bir de risk değerlendirmesi diye bir şey çıktı. Değerlendirme iyi yapılmalı, belli faydaları olabilir deniliyor ama bu sistem sigortacılıktaki risk değerlendirme gibi bir şey. Evinize sigorta yapılır, hırsız şu koşullarda girerse sigortadan faydalanabilirsiniz denilir. Risk değerlendirmesi yapılıyor. Sonra bir kaza yaşanıyor ve biz bunu öngöremedik diyor uzman. Nasıl öngöremiyorsun? En basit kazada bile risk değerlendirmesinin yenilenmesi gerekiyor.

“Risk değerlendirmesi yapılıyor. Sonra bir kaza yaşanıyor ve biz bunu öngöremedik diyor uzman. Nasıl öngöremiyorsun?”

Esasında hangi kulvarda mücadele edeceğimiz sorusu karşımıza çıkmaya başlıyor. Mutlaka iş yerlerinde olduğu gibi genelde de emek meslek örgütlerinden oluşan bir denetim mekanizması oluşmalı. Bağımsız olması çok dikkat edilmesi gereken

bir şey. Her zaman asgari düzeyde de olsa bizim iş müfettişliği uzmanları devlet görevlisi oldukları için “halka karşı sorumluluk düzeyinde hareket eder.” Bağımsız bir kurum olması, bu kurum denetlemeli. Devletin yapması gereken işsizlik fonu gibi bir fon oluşturmak ve meslek örgütlerinin belirleyeceği bir ekibi denetimine vermek. Çünkü bu sistemi bugün olduğu gibi taşeron hâline getirirseniz bir süre sonra patronun himayesi altına girer bu tip kurumlar. Bağımsız olması gerekiyor, işçinin yanında olan kurumların yapması gerekiyor bu tip denetimleri.

Kamusal hizmetleri piyasanın baskısından kurtarmak gerekiyor. Toplumsal faydayı ön plana çıkarmamız gerekiyor. Mesela Çapa'da neden kaza oluyor diye soruyoruz. Arkadaşlarımızdan aldığımız cevap şu. Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'ne bir CEO (özel yönetici) atandı. CEO da iki ay evvel 18 trilyon olarak gerçekleşen kârı 20 trilyona çıkarmayı hedef koymuş. Bu iki trilyon çıkmadı diye bir ay döner sermayeler kesilmiş. Sırf bu yüzden. İki trilyon daha kâr edilemedi diye, hastaneye atadığımız CEO döner sermayeden gelen parayı işçilerden kesiyor. Bu iki trilyonu döner sermaye dışında nereden karşılar. İş eğitimi güvenliği almaz, mesai saatlerini düşürür.

“Kamusal hizmetleri piyasanın baskısından kurtarmak gerekiyor. Toplumsal faydayı ön plana çıkarmamız gerekiyor.”

yenidünya: Çalışmalarınıza destek olmak isteyenler size nasıl ulaşabilir?

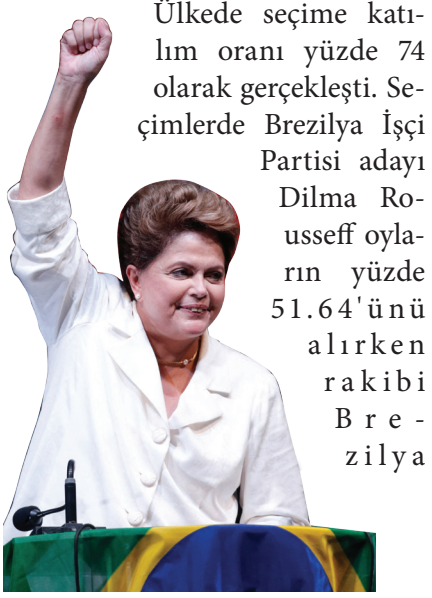
Murat Çakır: Biz mekân olarak İstanbul Kimya Mühendisleri Odası'nda çalışma yürütüyoruz. guvenlicalisma@gmail.com adlı e-posta adresinden ya da Kimya Mühendisleri Odası'nın telefonundan bize ulaşabilirler. Bu süreci hep beraber, yani hiçbir ayırım gözetmeden yürütebiliriz diye düşünüyorum.

**söyleşi: merih öztaman
fotoğraf: muhsin gökhan**

Brezilya yine Rousseff dedi

Latin Amerika'nın nüfus, ekonomi ve nüfus açısından en büyük ülkesi olan Brezilya'da Devlet Başkanlığı seçimlerinin nihai sonucunu belirleyen ikinci turu, 26 Ekim 2014'te yapıldı. Brezilya İşçi Partisi adayı mevcut Devlet Başkanı Dilma Rousseff yeniden Brezilya Devlet Başkanı seçildi.

Ülkede seçime katılım oranı yüzde 74 olarak gerçekleşti. Seçimlerde Brezilya İşçi Partisi adayı Dilma Rousseff oyların yüzde 51.64'ünü alırken rakibi Brezilya

Sosyal Demokrasi Partisi adayı Aecio Neves yüzde 48.36 oranında oy alabildi.

Brezilya İşçi Partisi 2002 yılında ülkede iktidara gelmişti. 2014 Dünya Futbol Kupası'na ayrılan yüklü paralar nedeniyle protestolarla karşılaşsa da genel olarak geçen 11 yıl boyunca ülkedeki gelir dağılımı adaletsizliğini azaltan, asgari ücreti 2002 yılına göre 3 kat yükselten, belirli kamu işletmelerinin ürettiklerini ucuz olarak halkın hizmetine sunan, ülkedeki dar gelirli ve orta sınıfın durumunu iyileştiren Brezilya İşçi Partisi, daha çok yoksullardan ve orta sınıftan oy aldı. Dilma Rousseff'in rakibi Aecio Neves ise zenginlerin oyunu aldı.

Daha halkçı bir yönetim tarzı tuturan Brezilya İşçi Partisi, bütün bu halkçı politikaları derinleştirebilmek için ülkeyi 2018 yılına kadar yönetecek.

Tunus'ta Ennahda kaybetti

Yaklaşık 10 milyon nüfusu olan Tunus'un 5 milyon seçmeni 26 Ekim 2014'te sandık başındaydı.

Ocak 2014 tarihinde yapılan Anayasa değişikliğinden sonraki ilk seçimleri gerici İhvan Hareketi ile yakın ilişkisi olan Ennahda Partisi kaybederken laik Nida Partisi kazandı.

Katılımın yüzde 60 civarında olduğu seçimlerde, kullanılan oyların yüzde 39'unu alan Nida Partisi 217 koltuklu parlamentoda 85 sandalye sahibi olurken oyların yüzde 31'ini alan gerici Ennahda hareketi 69 milletvekili çıkarabildi.

Tunus'un işçilerinin, emekçilerinin, yoksullarının Zeynel Abidin Bin Ali diktatörlüğüne karşı sokağa çıktığı 2011 yılından sonra yapılan ilk seçimlerde dinci-gerici Ennahda hareketi halk devriminin kazanımlarına el koymuş, hatta bu kazanımları ortadan kaldırmak için her türlü oyunu oynamıştı. Bunda başarılı olan gerici Ennahda baskıyı artırmış, sendikacıları, ilericileri, işçi sınıfı ve halktan yana siyaset izleyenleri ve emekçi halkın çocuklarını hapse atmış ya da katletmişti.

Ennahda bütün bu yöntemleri uygularken aynı Mısır diktatörü Mursi gibi devrimi çalarak gelmesinin faturasını bu seçimlerde ödedi.

Ancak şunu da belirtmek gerek ki iktidara gelen Nida Partisi de laik olmak dışında Tunus'un yoksul emekçileri için uygulanacak bir programdan yoksun.

Luhansk ve Donetsk'te seçimler yapıldı

ABD ve AB emperyalizminin Doğu Avrupa Ukrayna halkına yönelik saldırısı devam ederken Ukrayna'nın güneyinde yer alan ve daha önce Ukrayna'dan bağımsızlığını ilan eden Luhansk Halk Cumhuriyeti ve Donetsk Halk Cumhuriyeti 2 Ekim 2014'te seçimlerini yaparak kendi yönetimlerini belirlediler.

Ukrayna'nın güneyinde yer alan Luhansk'ta yapılan seçimlerde Igor Plotnitsky devlet başkanı seçildi. Seçimlere katılım yüzde 68.72 olurken, Igor Plotnitsky oyların yüzde 63.08'ini aldı. Onu Luhansk Sendikalar Federasyonu başkanı Olek Akimov yüzde 15.12 ile izlerken bir diğer aday iş adamı olan Viktor Penner yüzde 10.08 oy aldı. Sağlık Bakanı Larisa Airapetyan oyların yüzde 7.28'ini alarak sonuncu oldu.

Yine daha önce bağımsızlığını ilan eden Donetsk'teki seçimlerde Alexander Zakharchenko devlet başkanı seçildi. Zakharchenko seçimde 765.340 oy alırken, onu takip eden adaylardan Kofman 111.024 oy aldı, Sivokonko ise 93.280 oy alabildi.

Bu sonuçlarla Doğu Avrupa'da iki bağımsız devletten daha çok söz edilmeye başlandı. Sonuçları Kiev'deki hükümet kabul etmezken Rusya'dan halkın iradesine saygı duyulması yönünde açıklama yapıldı.

Yunanistan işçi sınıfı genel greve hazırlanıyor

Yunanistan'da işçiler genel greve hazırlanıyor. Ülkede 27 Kasım 2014'te yapılması planlanan genel grevin ilk provası 1 Kasım'da başkent Atina'da yer alan Sintagma meydanında yapıldı. Ülkenin birçok yerinden Sintagma meydanına akan on binlerce emekçi işsizliğe, yoksulluğa, AB emperyalizmine, işçi düşmanı politikalara hayır diye haykırdı.

Yapılacak genel greve hazırlık olarak görülen bu eylem binin üzerinde sendika, dernek, birlik ve hareket katıldı. Sendikal federasyonlardan kadın örgütlerine, yerel sendikal birliklerden emekli derneklerine, öğrenci sendikalarından esnaf birliklerine birçok örgüt 1 Kasım Pazar günü Sintagma meydanına aktı. Ülkede krizin en yoğun hissedildiği dönemlerde

sendikalar birçok genel grev düzenlemişti. Kapitalizmin krizden çıkış olmadığını çok iyi bilen işçi sınıfı genel grev ile krizden çıkış yollarını arar görünüyor.

Yapılan bu eylemin asıl düzenleyicisi olan Mücadeleci İşçiler Cephesi PAME yönetiminden Giorgos Perros mitingde yaptığı konuşmada işsizliğe bir an önce çözüm bulunması, halkın vergilerinin çarçur edilmesinin sona ermesi ve ülkede hüküm süren bu soygun düzenine bir son verilmesi gerektiğini belirtti.

Yunanistan işçi sınıfı ve emekçi halkları 1 Kasım mitingi ile mücadeleye devam edeceklerini, işsizlik, yoksulluk ve soygun düzenini onaylamayacaklarını ilan etmiş oldu.

Çin'den askerî teknolojik atak

Dünyada teknolojinin gelişimi açısından belirli alanlar birbirini her zaman besler. Bu bağlamda bugün de askerî teknolojiye yatırım yapılması ve başka alanlara yapılan yatırımların askerî amaçlı kullanımı çok yaygın.

Askerî ve siyasi güç olarak son dönemde daha da öne çıkmaya başlayan Çin, kendi savunması açısından önemli adımlar atmaya devam ediyor. Çin son olarak hafif insansız savaş uçaklarına karşı lazer savunma sistemi geliştirdi. Yeni geliştirilen bu sistem iki kilometre karelik bir alanı hızla tarıyor ve kilitlendiği insansız hava araçlarını beş saniye içerisinde düşürme kapasitesine sahip.

Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra tek güç olarak ortaya çıkan ABD ve AB'nin emperyalist yayılmacılığı hızlandıkça Çin de askerî teknolojik yatırımları yükseltiyor.

Sistemin, testlerde yüzde 100 başarılı sonuçlar vermesi, Çin'in ABD ve AB'nin elinde olan teknolojik tekeli ortadan kaldırmaya yönelik önemli bir adımı sayılabilir. Özellikle askerî teçhizat ve ekipman alanında ABD ve AB tekelinin Rusya'dan sonra Çin tarafından da belirli alanlarda kırılması Batı emperyalizminin dünya hegemonyasını da ortadan kaldırmaya yönelik önemli bir adım olarak görülebilir.

Suriye halklarının IŞİD'e karşı mücadelesi sürüyor

ABD ve AB emperyalizminin beslemesi gerici faşist IŞİD çetelerinin Ortadoğu halklarına yönelik saldırıları devam ediyor. Emperyalizmin besleyip büyüttüğü ve Ortadoğu halklarının üstüne saldırdığı çeteler, saldırılarını Irak ve Suriye'de yoğun oldukları yerlerde şiddetlendirirken bir taraftan da Suriye yönetiminin amansız mücadelesi ve PYD'nin Kobane'de IŞİD çetelerini durdurmasıyla moral bozukluğu yaşadılar.

Ancak elbette ki ABD ve AB emperyalizminin Ortadoğu'yu yeniden şekillendirmek, Suriye yönetimini devirmek için Arabistan, Katar ve Türkiye yönetimlerinin de desteğini alarak yarattığı bu çeteler, Irak ve Suriye halklarına yönelik tehditlerini sürdürüyor, ele geçirdikleri kentleri ve köyleri yağmalıyor.

durmaya yönelik hava operasyonları yapsa da bunun bir tezgâh olduğunu, ABD'nin bölgede kontrolü kaybetmemek için giriştiği bir operasyon olduğunu unutmamak gerek. Yine bu operasyonlar Rusya'nın ve Suriye yönetiminin meşruiyet itirazlarına rağmen devam ederken Rusya Dış İşleri Bakanlığı Sözcüsü Aleksandır Lukaşeviç 30 Ekim 2014 tarihinde yaptığı açıklamada bölgede IŞİD'i geriletken ya da durduran gücün koalisyon güçlerinin, günde ancak 10-15 defa yapabildikleri hava saldırılarından öte Suriye hükümetinin bir gün içerisinde 160 civarı gerçekleştirdiği hava saldırısı olduğunu belirtti.

Emperyalizm kendi eliyle beslediği IŞİD çetelerini bahane ederek bölgeye saldırmaya çalışıyor. Bölge halkları ise emperyalizmin artıklarını bugüne kadar hep temizledi. Bugün de emperyalizm beslemesi bu çeteleri temizlemeye hazır olduğunu topraklarını işgal eden çetelere karşı verdiği mücadeleden anlıyoruz.

ABD öncülüğündeki koalisyon güçleri her ne kadar timsah göz yaşları ile Kobane'de IŞİD'i dur-

Rusya'dan NATO'ya karşı füze sistemi

Emperyalist-kapitalist sistemin çelişkileri derinleşirken aktörler de silahlarını çekmeye başlıyor. Bir tarafta ABD-AB-Japonya ittifakı, diğer tarafta ise bu ittifakın hedefindeki Rusya ve Çin yer alıyor. ABD, AB emperyalizmi sürekli olarak saldırıyorken Rusya ve Çin de bu saldırılara karşılık vermeye çalışıyor.

Diplomatik alanda Birleşmiş Milletler BM düzeyinde tartışmalara ve BM Güvenlik Konseyi'ni kitlemeye giden gerilim, ABD ve AB emperyalizminin Suriye ve Ukrayna'ya saldırıları ile doruğa ulaşarak bu iki ülkeyi çatışma alanı hâline getirdi.

Suriye'de Rusya'nın devamlı arka çıktığı Beşar Esad yönetimini deviremeyeceğini anlayan ABD, Rusya'yı zayıflatmak için Ukrayna'da aynı Suriye gibi gerici faşist güçleri devreye soktu. Bu alanda sıkışan kapışmada önemli gelişmelerden biri de ABD ve AB emperyalizminin askerî gücü NATO'nun Ekim ayında Polonya'ya askerî yığınak yapmasıydı.

Rusya da buna karşılık verdi. Rusya Savunma Bakanı Sergey Shoi-

gu Ekim ayı sonunda yaptığı açıklamada S-300 füzelerinden oluşan dört hava savunma sistemini bu yıl içinde Beyaz Rusya'ya göndereceğini, gelecek yıl başlarında da bu savunma sistemlerinin yerleştirileceğini açıkladı. Shoigu, 29 Ekim 2014 tarihinde yaptığı açıklamada yine gelecek yıl buraya 12 saldırı uçağı Su-27, iki eğitim uçağı Su-27 ve Mi-8 helikopterlerden oluşan bir filo göndereceğini açıkladı.

Rusya ve Beyaz Rusya arasında yapılan bu anlaşma ertesi konuşan iki ülkenin savunma bakanları bugün dünyadaki mevcut siyasi ve askerî konjonktürün iki ülke arasında iyi koordine edilmiş askerî faaliyetleri gerekli kıldığını açıkladı.

Emperyalizmin tüm ortakları Ortadoğu'da

Genel olarak ABD'yle uyumlu bir görüntü çizen Kanada, Suriye'de süren IŞİD saldırılarına karşı düzenlenen hava operasyonlarına ilk defa katıldı. Emperyalizm, bölgeye saldırma bahanesi olarak yarattığı IŞİD canavarını güya durdurmak için şimdilerde Suriye ve Irak'ı bombalıyor. İşlevini tamamlayan IŞİD'i bombaladığını söyleyen emperyalistler bu bahane ile Ortadoğu halklarına saldırmaya devam ediyor.

IŞİD katillerine yönelik yapılan bu operasyonlarda daha çok ABD ve AB ülkeleri öne çıkıyor, bombardımanları da bu ülkelerin askerî kuvvetleri yapıyor. Dünyadaki saflaşmada ABD ve AB kanadında yer alan Kanada da bu hava harekâtlarına destek vermeye sürdürüyor. Bu destek çerçevesinde de Kanada hava kuvvetlerine ait uçaklar 3 Kasım 2014 tarihinde ilk defa Irak topraklarında bulunan IŞİD mevzilerini bombaladı.

Kuveyt'te bulunan askerî üsse yaklaşık 600 asker konuşlandırılan Kanada'nın bu operasyon için görevlendirdiği altı F-18 savaş uçağı bulunduruyor.

Kanada Ortadoğu'yu bombayalan Batı koalisyonuna hava saldırıları çerçevesinde katılacağını, ancak kara operasyonu olursa bunda yer almayacağını açıklamıştı.

ABD emperyalizmi işkence ve ölümlü bütün dünyaya "demokrasi"yi ve "insan hakları"ni yayacağı bahanesiyle taşırken, kendi ülkesinde de yoksullara, ezilenlere, emekçi halkına aynı zulmü reva görüyor.

Diğer ülkeler hakkında sayfa sayfa insan hakları raporları yayımlayan ABD hükümeti, kendi ülkesinde polis şiddeti sonrası hayatını kaybedenler için kılını kıpırdatmıyor. Polisin kendi halkına yönelik kötü davranma ve şiddet uygulama girişimleri hiçbir cezaya maruz kalmadan devam ediyor.

ABD'de son dönemde özellikle zencilere karşı uygulanan polis şiddeti Ekim ayının sonunda New York'ta yüzlerce insanın katılımıyla düzenlenen yürüyüşle protesto edildi. Times meydanını dolduran halk polis vahşetine bir son verilmesini, yasalarda vatandaşların tam güvenliğini garanti altına alacak reform ve adil düzenlemeler yapılmasını talep etti.

Göstericiler bu yaz sonu polisin aşırı güç kullanımını sonucu hayatını kaybeden Eric Garner'i andılar.

Yine polis şiddetinin kurbanlarının akrabaları da bu yürüyüşe katılarak bütün dünyada polis şiddetine son verilmesi gerektiğine dikkat çektiler. Polisin halka yönelik gaddarca ve saldırganca tutumunun son bulması için gerekli yasal düzenlemelerin yapılması gerektiğinin altını çizdiler.

Bin odalı kaçak saray

Daha Soma ve Mecidiyeköy'deki işçi katliamlarının acısı tüterken, Ermenek'te 18 maden işçisi, Akşehir'de 17 tarım işçisi yine vurguncuların kârına kâr katmak için kurban edildi. Üsküdar'da Validebağ korusuna cami yapma kılıfı altında zenginlere lüks konak dikmek isteyen AKP iktidarı, parkı korumaya çalışan halka saldırıyor. Televizyon ve gazeteler soğuk havada incecik üst başlarıyla titreyen öğrenci haberleriyle dolu.

Düşük ücret

Ermenek'te kömür madeninde mahsur kalan işçilerin aylık ücreti bin altı yüz liraymış. Üç aydır da aylıklarını alamıyorlarmış. Akşehir'den Yalvaç'a bir midibüse tıka basa doldurularak elma toplamaya götürülürken ölen kadın işçilerin günlüğü ise otuz beş liraymış.

Yüksek kâr

Buna karşılık, Recep Tayyip Erdoğan için Danıştay'ın kesin iptal kararlarına rağmen dikilen bin odalı kaçak sarayın resmî maliyeti 1 milyar 370 milyon liraymış. Öte yandan, Ekonomist dergisinin açıkladığına göre, Türkiye'de yetmiş dokuz bin dolar milyoneri varmış, dolar milyarderlerinin sayısı ise elli yediymiş. Credit Suisse Bankası'nın 2014 dünya servet dağılımı raporunun verilerini özetleyen iktisatçı Ahmet Tonak'ın verdiği bilgiye göre, "2014 ortası itibarıyla, Türkiye'nin en zengin yüzde 1'lik kesimi ülkenin toplam servetinin yüzde 54.3'üne el koyuyor"muş. (sendika.org, 2 Kasım 2014).

Canlardan

esirgenen paralar

Dürüst uzmanların açıklamalarına kulak verecek olursak, vaktinde on on beş bin liralık harcama yapılsaymış, Ermenek'teki madeni basan su engellenebilir ve işçilerin canı kurtarılabilirdi. Üç yüz dört yüz liralık taşıma masrafından kaçınılsaymış, Akşehir'deki tarım işçileri çalışacakları bahçelere daha güvenli biçimde götürülebilirdi.

Neoliberal sistem

Fazla söze gerek yok, işçilerin canıyla ve kaniyle beslenen vurgunculuk düzeninin resmî apaçık ortada. İşçileri, emekçileri "eti-

senin, kemiği benim" anlayışıyla kapitalistlere teslim eden, iş güvenliği konusunda kamu denetimini bile ihmal eden neoliberal özelleştirme, taşeronlaştırma ve kuralsızlaştırma sisteminin günlük işleyişinin acı sonuçlarıyla karşı karşıyayız.

Halkın payına düşen

Her şey apaçık ortada. İşçinin işine güvenli biçimde taşınması için gerekli olan birkaç yüz lira esirgeniyor. Bu yüzden 17 tarım işçisi bir çırpıda ölüyor. İşçinin madende güvenli biçimde çalışması için gerekli olan on on beş bin lira esirgeniyor. Bu yüzden madeni su basıyor ve 18 işçi ölüme terk ediliyor. Ölen ve ölüme terk edilen işçi köylü çocuklarının aileleri, kendilerine reva görülen düşük ücretle, ayakkabı elbise alacak parayı bir türlü denkleştiremiyor ve çocukları soğuktan titriyor. İşçi sınıfından, şehir ve köy emekçilerinden bu paraları esirgeyenler ise servetlerine servet katıyor, zevk ve sefa içinde yaşıyor.

Sorular ve yanıtlar

Peki, böyle bir düzende işçilerden, emekçilerden, işçi köylü çocuklarından esirgenen paralarla biriktirilen milyon dolarlar, milyar dolarlar ne anlam taşıyor? Emekçi halk, böyle bir adaletsizliğe evet der mi? Toplumun yüzde birini oluşturan en zengin tabakanın toplam servetinin yüzde 54.3'üne el koymasını kabul eder mi? Emek sömürsünü işçilerin canını alma noktasına kadar taşıyan yerli ve yabancı dolar milyarderleri şebekesinin bu vicdansız saltanatına razı olur mu?

Aynı şekilde, böyle bir düzende işçilerden, emekçilerden, işçi köylü çocuklarından esirgenen paralarla biriktirilen 1 milyar 370 milyon lirayla yapılmış bin odalı kaçak saray ne anlam taşıyor? Emekçi halk, böyle bir haksızlığa razı olur mu? Bin odalı kaçak sarayın halkın egemenliğini gasbetmiş küçücük bir zümrenin yönetim merkezi olarak tasarlandığını düşünmez mi? Bin odalı kaçak sarayı önce vicdanında, sonra fiiliyatta mahkûm etmez mi?

Sorular ortada. Yanıtları birlikte vereceğiz.

cemile vuslat

25 Kasım 1960'da Dominik Cumhuriyetinde Trujillo diktatörlüğüne karşı Clandestina Hareketi'nin öncülerinden üç kız kardeş (Patria, Minerva, Maria Mirabel) mücadele etmektedir. Mücadele eden üç kız kardeşe diktatörlüğün askerleri önce tecavüz eder. Sonra da öldürülürler.

1981'de de Dominik'te toplanan Latin Amerika Kurultayı 25 Kasım'ı Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Dayanışma Günü olarak kabul eder.

Daha sonra 1985 yılında da Birleşmiş Milletler tarafından 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetin yok edilmesi için, "Uluslararası Mücadele Günü" olarak ilan edilir.

Mirabel kardeşlerin öldürülmesinden bu yana tam 54 yıl geçti ve hâlâ şiddeti, tacizi, tecavüzü, savaşı, ucuz emek sömürsünü ve beden sömürsünü yaşamaya devam ediyoruz.

Ataerkil kapitalist sistem ve erkek egemen bakış açısı bugün kadınların yaşamının her alanına saldırıyor.

Kadın cinayetleri neredeyse her gün yaşanıyor, her gün dört kadın erkekler tarafından öldürülürken isminde kadın olmayan "Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı" ise hiçbir şekilde önlem almıyor.

Evlerimizde, "aile" adı altında emeğimiz sömürülerek "görünmez" sayılıyor.

İş yerlerinde emeğimiz erkek emeğine rakip ve ucuz iş gücü olarak görülüyor.

Her geçen gün haklarımız elimizden alınıyor. Sendikasız, sigortasız ve güvencesiz olarak çalıştırılıyor ve mobbinge, şiddete, tacize maruz kalıyoruz.

Emperyalist sistemin savaş politikaları biz kadınları da vuruyor. Kadınlar savaş ve yıkım politikalarından daha çok etkileniyor. Kadınların bedenlerinin savaş ganimeti olması kaçınılmaz oluyor.

Erkek egemen zihniyet okullarda da kendini "gericilikle" var etmeye çalışıyor. Karma eğitim tartışmaları, ayrı yemekhaneler, kantinler, sınıflar oluşturulması, ortaokul öğrencilerine başörtü serbestliği ve imam hatip dayatması cinsiyet eşitsizliğini arttırıyor. Kız çocuklarının üzerinde "din" ile tahakküm kurulmaya çalışılıyor.

Kurtuluşumuz yarattığımız eşit ve özgür dünyada

Bütün bunları biz kadınlar yaşıyoruz, bu yüzden de çözüm de biz kadınların elinde.

Şiddete, tacize tecavüze, cinayete, savaşa ve gericiliğe karşı sesimizi duyurmalıyız.

Bu yüzden de, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü'nde mücadele bayrağımız daha da yükselmeli var gücümüzle alanlarda, sokaklarda, meydanlarda olmalıyız. Kurtuluşun kapitalist sistemde değil, kendi ellerimizle kuracağımız eşit ve özgür bir dünyada olduğunu unutmadan.

Kadınlar sokakları terketmiyor

26 Ekim 2014'de Ankara'da kadın cinayetlerine karşı sesini duyurmak için her hafta oturma eylemi yapan kadınlara polis saldırdı.

Güven Park'ta kadın cinayetlerinin son bulmasını ve tepkilerini göstermek isteyen kadınlara polis saldırarak; "Kesin karar var. Güvenpark'ta hiçbir eylem, basın açıklaması veya oturma eylemine izin verilmeyecek. Süre işliyor hemen dağılın, yoksa biz dağıtırız" dedi.

Kadınlar polis tarafından tartaklan-

rak parktan uzaklaştırılmaya çalışıldı.

Polis şiddetine maruz kalan kadınlar ise, seslerini duyurmak için her hafta eylemlerine devam edeceklerini ifade ettiler.

Kadınlar

iş cinayetlerini

protesto etti

2014 yılının ilk on ayında 64'ü tarım emekçisi olmak üzere 101 kadın işçi can verdi...

31 Ekim 2014 tarihinde Isparta'da mevsimlik tarım işçilerini taşıyan midibüsün yuvarlanması sonucu 15 kadın işçi yaşamını yitirdi.

Bu iş cinayetini protesto etmek ve 15 kadını anmak için emek ve meslek örgütlerinden, siyasi partilerden, kitle örgütlerinden kadınlar ve kadın örgütlerinin oluşturduğu Kadın Emegi Platformu 7 Kasım 2014'te İstanbul Çalışma ve İşkurumu İl Müdürlüğü önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

İş kazası değil, iş cinayeti

Basın açıklamasında yaşanan facianın resmi kayıtlara göre iş kazası olarak geçtiği fakat bunun bir iş cinayeti olduğu belirtildi.

Tarım sektörünün kayıt dışı ve İş Kanunu kapsamının dışında kaldığı belirtilerek mevsimlik çalışan tarım işçisi kadınların sosyal güvenceden yoksun ulaşım, barınma, beslenme, temiz içme suyuna ulaşım, hijyen gibi konularda sıkıntılar yaşandığı ve çalışma şartlarının uzunluğu hatta 16 saat olduğu ifade edildi.

Tarım işçisi kadınların güvencesiz, ucuz iş gücü olarak ve emeklerinin sömürüldüğüne de değinildi.

Son olarak basın açıklamasında; Taleplerinin İş Kanunu kapsamına alınması, bağımsız bir denetim mekanizmasının kurulması, ulaşım, barınma, yemek ve benzeri sorunların belediye tarafından karşılanması, dayıbaşı sistemin kaldırılması, sağlıklı bir yaşam hizmetinin verilmesinin gerekliliği belirtildi.

4. KESK Kadın Meclisi Toplantısı

18-19 Ekim 2014'de KESK'li kadınlar ortak mücadele hattını örmek için, Ankara Eğitim Sen Genel Merkezinde bir araya geldiler.

İki gün süren 4. KESK Kadın Meclisi toplantısına Türkiye'nin dört bir yanından kadınlar katıldı.

İlk olarak açılış konuşmasında Kobane ve Rojava'da direnen kadınlar selamlandı. IŞİD çetesiye karşı kadınların canlarını ortaya koydukları ifade edildi. Savaşın, şiddeti, tacizi ve tecavüzü meşrulaştırdığından söz edildi.

Açılış konuşmalarının ardından Eğitim Sen Genel Merkez Eğitimcisi ve Eğitim Sen İstanbul 3 No'lu Şube Kadın Sekreteri Pınar Altuntaş'a söz verildi.

Altuntaş konuşmasında, AKP'nin savaşçı, vurguncu ve gericici bir politika izlediğini ve bunu kadınların her türlü yaşam alanına saldırarak yaptığını belirtti. IŞİD terörü ile yaşamımıza getirilmeye çalışılan gericiliğin çok farklı olmadığını, gericilik ve muhafazakarlık meselesinin irdelenmesi gerektiğini vurgulayarak şöyle dedi: "Ortaöğretimde 9 yaşındaki kız çocuklarına başörtü serbestliğinin getirilmesi, cami haftası nedeniyle anasınıfı öğrencilerinin camilere götürülerek fes ve başörtü takılmasının zorunlu olarak dayatılması, okul dönüşümleri ile imam hatip okullarının ve sınıflarının oluşturulması, karma eğitim tartışmalarının yapılması cinsiyet eşitsizliğini ve erkek egemen zihniyetin gericilikle sürdürülmek istendiğini bizlere gösteriyor. Bu yüzden de KESK olarak, gericilik noktasına vurgu yapılması, din adamlarının, devlet adamlarının kadın düşmanı her türlü söylemlerinin daha radikal bir şekilde teşhir edilmesi gerekiyor."

Ayrıca Altuntaş, anasınıflarının ikili eğitim hâline gelmesinin çalışan kadınların da eve hapsolmesinin önünü açacağını ifade etti. Eğitim Sen olarak gericilik üzerine materyal hazırlanması ve konuyla ilgili daha net olunması gerektiği noktasında eleştirilerini de bildirdi. Kadın istihdam paketi, esnek

ve güvencesiz çalışma ile ilgili de KESK'in çalışma programına bunları alması yönünde önerilerde bulundu. Son olarak İstanbul yerelinde şube kadın meclisinde 25 Kasım etkinlikleri kapsamında yapılacak çalışma programından bahsederek konuşmasını sonlandırdı.

Diğer konuşmacılar da gericilik, şiddet, savaş, kadın cinayetleri, iş cinayetleri, esnek ve güvencesiz çalışma üzerine önerilerini sundular.

KESK kadın meclisi olarak şu kararlar alındı:

İş yerinde baskıya, mobbinge ve soruşturmalara maruz kalan kadın üyelerin güçlü bir şekilde sahiple-nilmesine,

Kadın üyelerin sendikalara az gelme nedenlerinin araştırılarak daha aktif katılım sağlamaya yönelik çalışmaların yapılmasına,

İş kollarında eril bir dilin kullanılmasına karşı ortak ve net bir tavır alınmasına,

Sendikalarda kadınların eşit temsilinin sağlanmasına yönelik çalışmaların düzenlenmesine,

Kadına yönelik şiddet davalarına müdahil olma ve davaların takibinin sağlanmasına,

Kadın Meclisi'nin kadına yönelik şiddet ve taciz konusunda işletilecek süreçlere dair bir tutum belgesi hazırlayarak bunu açıklamasına,

Ortadoğu'da yaşanan savaşın kadın ve çocuklara etkileri konusunda çalışmalar yapma ve dayanışma için uluslararası kadın örgütleriyle koordinasyon içinde faaliyet yürütmesine,

Savaştan kaçarak Türkiye'ye sığınanların günlük yaşamlarını insana yaraşır biçimde sürdürebilmesini sağlamaya yönelik olarak; eğitim, sağlık ve barınma gibi ihtiyaçların karşılanmasına ilişkin dayanışma faaliyetleri yürütmesine,

Bir KESK Kadın Heyeti oluşturularak Rojava kantonlarına ziyarette bulunulmasına,

Rojava, Şengal ve Suriye'den gelenlerin ihtiyaçlarını belirlemek ve destek sağlamak için KESK merkezli bir koordinasyon oluşturulmasına yönelik bir teklifin KESK Genel Meclisi'ne sunulmasına,

KESKli Kadınların Cumartesi Annelerinin 500. haftasına giren adalet arayışlarına destek olmak amacıyla, 25 Ekim 2014 Cumartesi günü oturma eylemleri gerçekleştirmesine,

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü eylem ve etkinliklerinin bir haftaya yayılmasına ve eylemlerin Süruç'tan başlatılmasına,

25 Kasım'da diğer kadın örgütleriyle ortaklaştırılarak merkezî miting yapılmasına

25 Kasım ve 8 Martlarda yayınların ortaklaştırılmasına,

Kadın yöneticilerin iletişim bilgilerinin bütün şubelere aktarılmasına,

Eğitim çalışmalarının periyodik hâlde devamlılığının sağlanmasına ve bütün şubelere "Toplumsal Cinsiyet" eğitimi verilmesine,

Muhafazakarlaşma ve laiklik konusunda örgütün ortak tutumunu netleştirecek bir çalıştay düzenlenmesine,

Ekonomi ve kadın emeği konulu bir çalıştay düzenlenmesine,

KESK'in web sayfalarının ihtiyaçlara yanıt verecek biçimde düzenlenerek güncellenmesine,

Sadece kadınları değil, örgütün tamamını ilgilendiren kreş hakkı konusunda, daha önce belirlenmiş olan çerçevede yürütülen kampanya ve eylemlerin sistemli ve planlı bir biçimde sürdürülmesine,

Kadınların hukuksal hakları ile ilgili düzenli aralıklarla broşür hazırlanmasına ve bu konuda çalışmalar yapacak bir hukuk komisyonu oluşturulmasına,

Bütçe, TİS kadın talepleri ve istihdam politikalarına yönelik olarak KESK'li kadınların bakış açısını yansıtabilecek broşürler gibi bilgilendirici materyallerin periyodik olarak hazırlanmasına,

8 Mart'ta Mardin'de başlatılacak olan Dünya Kadın Yürüyüşü'nün örgütlenmesinde KESK'li kadınların aktif bir rol almasına karar verildi.

Kararların alınması ve sonuç bildirgesinin okunması ile KESK Kadın Meclisi Toplantısı sona erdi.

GERİCİLİĞİN KALESİ YÖK'E HAYIR

Yüksek Öğretim Kurulu YÖK, 12 Eylül Faşizmi tarafından üniversiteleri sıkı bir denetim altına almak için oluşturuldu. Cuntacılar işi o kadar acele ve ciddiyetle ele aldılar ki bir anayasal kurum olan YÖK, 1982 Anayasası'ndan önce 6 Kasım 1982'de kuruldu.

Hukuksuz bir kıyım makinesi
İlk icraatı da 1402'likler olarak bilinen ilerici öğretim görevlilerini üniversitelerden kovmak oldu. Dünyanın en uzun disiplin yönetmeliklerinden biri olan YÖK'ün yönetmeliği ilerici devrimci öğrencileri hızla okullardan uzaklaştırmak için kullanıldı. Özenle seçilmiş gerici kadrolardan oluşturulmaya başlayan üniversite yönetimleri kampüsleri açık cezaevlerine dönüştürmeye çalıştı.

Piyanın koç başı

Bütün üniversitelerin ve bölümlerin eğitim-öğretim hayatını en ince ayrıntısına kadar belirleme yetkileriyle gerici, baskıcı, ırkçı, kadın düşmanı bir eğitim sistemini akademik dünyada egemen kıldı. Yapılacak her türlü bilimsel araştırma ve projeleri yönlendirme yetkisiyle eğitimin piyanın emrine verilmesini sağladı. Üniversite harçlarından başlayarak eğitimin adım adım özelleştirilmesinde baş rollerden birini üstlendi. En sonunda mantar gibi türeyen ticarethaneler olan vakıf üniversitelerinin her yeri sarmasına yol açan sürecin mimarları arasında yer aldı.

Kademeli artan gericilik

12 Eylül Faşizmi'nin ürünü olan YÖK, Kemalizm sosuna bulandırılmış Türk-İslâm-NATO sentezini bir önceki döneme göre daha gerici bir yorumunun resmî ideoloji olarak yerleşmesini sağladı. YÖK'ün başkanları ve yöneticileri esas olarak dincilik ve ırkçılığa doğru açılan bir yelpazede merkez sağ çizgideki siyasal partilerde ve akımlarda kendilerini ifade ediyorlardı. Bu hâliyle 28 Şubat sürecine kadar asıl olarak ilerici, devrimci, demokrat öğrencilerle; Kürt öğrencilere yönelik baskı aracı olarak kullanıldı.

28 Şubat sürecinde temel misyonuna ilaveten "çizgiden çıkmaya başlayan" siyasal İslâmcılığı dizginlemek için de kullanıldı. Bu kayıkçı kavgası sırasında 28 Şubat'ta ayağı suya eren ve kendilerine ABD-AB-İsrail ile tam boy işbirlikçilik rolünü seçen İslâmcılar AKP eliyle ve ABD'nin desteğinde hükümet oldu. Kurucusu İhsan Doğramacı'dan (21 Aralık 1981 - 9 Temmuz 1992) Erdoğan Teziç'in (9 Aralık 2003 - 9 Aralık 2007) görev süresinin sonuna kadar genel olarak Kemalizm görüntüsü altında Türkçü-İslâmcı-NATO'culuğun egemen olduğu dönemdi. AKP iktidarının bu dönemi üniversite yönetimlerini ve YÖK'ü kıyasıya eleştiriyordu.

AKP'nin cumhurbaşkanlığını ele geçirmesiyle birlikte mutlak iktidarını kurmaya yönelmesinden YÖK de, üniversiteler de nasibini aldı. YÖK başkanlığına ve üniversite yönetimlerine adım adım yandaşları atandı. Böylece YÖK de artık AKP'nin emrine girdi. Bütün eleştiriler unutuldu ve 12 Eylül faşizminin baskı aracı tepe tepe kullanılmaya başlandı.

YÖK yine ilerici, devrimci, demokrat öğrencilerle ve Kürt öğrencilere karşı üniversite sisteminin en tepesindeki baskı aracı. Ama artık siyasal İslâmcılığın emrinde İslâm-Türk-NATO sentezinin oturtulması için çalışıyor.

Nereden nereye...

Liselerde nakil çilesi bitmiyor

AKP'nin Temel Öğretimden Orta-öğretime Geçiş TEOG skandalıyla yol açtığı öğrencilerin istekleri dışında zorla başka okullara kaydırılması sorunu hâlâ çözülmedi.

Tercih yapmayan öğrencilerin önemli bir bölümü İmam Hatip liselelerine habersiz kayıt edilmişti. İmam Hatiplere kaydedilen öğrencilerin arasında Hıristiyan ailelerin çocukları bile vardı. Yaşadıkları şehirlerin kilometrelerce uzağındaki şehirlere kayıt edilen öğrencileri de saymadan geçmeye yelim.

Dindar ve kindar nesiller için

AKP iktidarı temel eğitimden orta öğretime geçişi sınavlı hâle döndürmeden önce İmam Hatip liselerinin sayısını abartılı bir şekilde arttırdı. Yeterli ilgi görmediği için sınıflar büyük bir oranda boş kalmıştı. İşte sınavlı geçiş bu yaygın olarak açılan ve her biri ayrı etlemlere sebep olan "okulları imam hatiplere dönüştürme" stratejisiyle bütünleşti. Tercih yapamayan öğrenciler direk bu boş sınıflara yönlendirildi. Sayı fazla olunca da yaygın bir tepkiye neden oldu.

Geri adım

Başlangıçta ufak tefek sorunlar dışında hiçbir sorun olmadığını savunan Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri gelen yoğun tepkiler karşısında geri adım atarak öğrencilere ek nakil hakkı tanıdı. Önce-

likle uygulamada taban puanlar dikkate alındı. Yani istemediği okuldan istediği okula nakil için başvuran bir öğrencinin TEOG sınavında girmek istediği okulun taban puanının üstünde bir derecede olması şartı getirilmişti. Fakat bu da yeterli olmadı. Sorunu hafifletmek bir yana tepkilere neden oldu. Bunun üzerine taban puan uygulamasından da vazgeçildi. Başvuran öğrenciler puan sırasına göre kontenjanlara yerleştirilmeye başlandı.

Fakat tüm bu adımlara karşın nakil çilesi bir türlü bitmek bilmiyor. Hâlâ binlerce öğrenci cuma günleri açıklanan nakil sonuçlarını merakla bekliyor.

Peki önceden nasıl oluyordu bu işler? Şöyle: Çocuğumuzu mahallemizdeki en yakın liseye götürüp kayıt ettiriyorduk. Eğer meslek lisesi okumak istiyorsa sınavsız öğrenci alan devlet liselerinden en yakınına götürüp kayıt ediyorduk. İşte oralardan buralara kadar geldik.

IŞİD Beyazıt'ta saldırıyor

İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde IŞİD yanlıları üniversite öğrencilerine sopa, cop ve elektroşok tabancalarıyla saldırıyordu. IŞİD karşıtı afişler yüzünden yaşanan olayda öğrenciler okullarını savundu.

Suriye ve Irak'ta yaptığı katliamlarla tepkileri üstüne çeken IŞİD terör örgütüne karşı üniversitelerden de tepkilerin yükselmesi İslamcı faşistleri harekete geçirdi. Son olarak Kobane saldırısı nedeniyle daha geniş bir kamuoyunun öfkesini üstüne çeken örgüt yanlıları ilerici öğrencilerin propaganda yapmasını önlemeye çalıştı. Okullarda asılan IŞİD karşıtı afişlere saldırmaya çalışan ve kendilerine Müslüman Gençler Müs-Genç diyen grup okul dışından da gelen kişilerin desteğiyle Ekim ayının ilk haftası saldırılara başladı. Kobane ile dayanışma eylemleriyle birlikte saldırılar da yoğunlaştı. Ekim ayı boyunca yaşanan saldırılar polis ve Müs-Genç işbirliği içerisinde gerçekleşti.

Üst araması var ama

Beyazıt kampüsünde polisin bütün öğrencilerin üstünü aramasına karşı IŞİD yandaşları ellerini kollarını sallaya sallaya sopalar, elektrikli coplar ve elektroşok tabancaları ile okula rahat rahat girdi. Saldırlardan sonra polis okula saldıranları değil, ilerici öğrencileri gözaltına aldı. Beyazıt'ta yaşanan saldırılara Ankara'daki üniversitelerdeki saldırılar da eklendi. Polis Müs-Genç işbirliği buralarda da tekrar etti.

İstanbul Üniversitesi öğrencileri bütün bu organize saldırılara rağmen okullarını savundular.

Ne yazık ki önümüzdeki günlerde benzer faşist saldırıların yaşanması muhtemel gözüküyor.

IŞİD'i uzaklarda değil, okulunda ara

onur balcı

Ekim ayı boyunca IŞİD yanlısı gerici dinci grupların üniversitelere saldırıları ile ilgili haberler düştü ajanslara. Saldırıları yeni değil aslında ama son günlerde daha da artarak gündeme geldi.

Esas nedeni Kobani saldırıları ile iyice teşhir olan cehennem zebanilerine karşı üniversitelerden de yükselmeye başlayan itiraz. Üniversitelerde Kobani'ye destek olmak ve gericiliğe karşı mücadeleyi yükseltme çağrısı yapan herkes karşısında bu cehennem zebanilerinin polis destekli saldırılarını buldu. Hemen hemen her yerde polis, IŞİD yandaşlarını korudu ve hatta destek oldu. İslamcı faşistler, sopalar ve elektrikli coplar, elektro şok tabancaları ile okullara ellerini kollarını sallayarak girerken polis, okullarını koruyan öğrencileri gözaltına aldı.

Özellikle İstanbul Üniversitesi'nde yaşanan saldırılar günler sürdü. Ankara Üniversitesi'nde yaşananlar da basında geniş yer buldu. Sonuçta birçok merkezde birden fiziki saldırıya geçen organize bir kontrgerilla yapılanması ortaya çıktı. Bu yapılanmanın Kobani eylemleri sırasında sokakta doğrudan halka ateş açan Hüda Par / Türkiye Hizbullah'ı çevresinde toparlanan İslamcı faşist çevrelerin üniversite ayağını oluşturduğunu söylemek mümkün.

Zehirli propaganda

Bu kesim, kendileri ABD-İsrail-AB bloğunun maşası oldukları hâlde Kürt siyasal hareketini ve ilerici, laik çevreleri Batı işbirlikçisi olarak suçluyor. Bu propagandayı ise en çok Kobani'de ABD öncülüğündeki koalisyon güçlerinin bombardımanına dayandırıyorlar. İlerici ve laik kesimlerin de IŞİD'e karşı ABD müdahalesinden yana tutum aldıklarını propaganda ediyorlar. Böylece Sunni inanca sahip olanların antiemperyalist duygularla hareket etmeye çalışan kesimlerini ilericilerden, laiklerden uzak tutmaya çalışıyorlar.

İşte yeni Türkiye'nin yeni kontraları

Saldırıları karşısında öğrenciler geri adım atmadı ve okullarını İslamcı faşistlere karşı korudu. Önümüzdeki dönem de kampüslerden benzeri saldırı ve direniş haberlerinin gelmesi muhtemel. Anlaşılan o ki gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin efendisi AKP kendi kontra örgütlenmesini giderek kitlesel ayaklarıyla birlikte tamamlıyor. Polis-ülkücü faşist işbirliği elbette ki belli oranlarda devam edecektir. Özellikle ilerici çevreler ve Kürtlere karşı. Buna şüphe yok. Ama artık polis-İslamcı faşist işbirli-

ği daha revaçta. Ne de olsa polis artık halka saldırırken "Yaşasın IŞİD" diyerek, Hizbullah işaretleri yaparak, tekbir getirerek şov yapıyor.

Suyu bulandıranlar

Üniversitelerde gericilerle mücadele devam ederken Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde neye hizmet ettiği belli olmayan İşçi Partisi çevresinde toparlanan Türkiye Gençlik Birliği TGB saldırıları da gündeme geldi. Kobani eylemlerine karşı çıkarak ilerici öğrencilere saldıran TGB, IŞİD'e karşı mücadele eden üniversitelileri hedef almış oldu. Oysa TGB'ye sempatiyle yaklaşan üniversitelilerin esas kaygısının gericilikle mücadele olduğu ortada. Dolayısıyla onlar kendi çevrelerine bu tutarsız durumu açıklarken Kürt siyasal hareketinin emperyalizme karşı Ortadoğu halklarının yürüttüğü kurtuluş mücadelesinde benimsediği "ara güç olarak kalma" stratejisini öne sürüyorlar. Kürt halkına karşı düşmanca tutumlarını "onlar gericilerle işbirliği yapıyorlar" diyerek örtmeye çalışıyorlar.

Emperyalizm ve gericilikle mücadele için

Emperyalizm ve onun işbirlikçisi gericilik ile mücadele, hem gericilerin, hem de kafa karışıklığı yaratan kesimlerin propagandalarını etkisizleştirmekten geçiyor. İslamcı faşist çevrelere sempati ile yaklaşan gençlere onların emperyalizmin doğrudan maşası olduklarını göstererek; emperyalizmle gerçekten mücadele etmek için ilericilerle olmaları gerektiğini anlatabilmemiz gerek.

İşi iyice abartıp Gülen Cemaatine karşı mücadelesinde AKP'yi desteklemek gerektiğini söylemeye kadar vardırırmış durumda olan İP-TGB çizgisine sempati ile yaklaşan gençlere de gerçekten gericilikle mücadele etmek için yanlış adrese yönediklerini kanıtlamamız gerek. İki tarafın da yakayı emperyalizme kaptırmayan bir çözüm vermekten uzak olduğunu anlatabilmeliyiz.

İlerici, devrimci, demokrat üniversitelilerin bu iki çizgiye karşı mücadelede, bu açmazları gören ve onlara sempatiyle yaklaşan kesimlerin bu açmazları fark etmesine yol açacak bir söylem ve örgütlenme tarzı geliştirmesi gerekiyor. Bunun için emperyalizme karşı net, ikircimsiz bir tutumla AKP gericiliğine karşı tam boy mücadeleyi yükseltmek gerekir. Bu hattın dışına düşen kesimleri eleştirmek ve kazanmak da bu görevin ayrılmaz bir parçası olacaktır.

Parkımız, kentimiz, geleceğimiz sahipsiz değil

Validebağ direnişi sürüyor

1999 yılında, İstanbul 3 Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından 1. derece doğal sit alanı ilan edilen Validebağ Korusu, bir süre önce Üsküdar Belediyesi tarafından yapılaşmaya açıldı. Belediyenin bu girişimiyle birlikte içinde tarihî yapılar da bulunan alan tamamen imar rantına açılmış oldu.

Belediyenin bu talan girişimi önce semt sakinlerini, daha sonra da tüm kent ve doğa savunucularını harekete geçirdi. Validebağ Gönüllüleri adı altında bir araya gelen yurttaşlar Ağustos ayında beton dökümü için hazırlanmış demir ızgaraları kaldırdı ve park içinde yapılaşma faaliyetlerine karşı bir nöbet başlattı.

Gönüllüler 31 Ağustos 2014'te otopark alanına dikmek için getirdikleri 60 fidanın yaklaşık yarısını, polislin engelleme girişimine karşı toprakla buluşturmayı başardı. O tarihten bu yana ise koru için yapılan eylemler sık sık ülke gündemine taşındı.

Polislin inşaat koruduğu ülke: Türkiye

28 Ekim günü park içerisindeki arsada yapılması planlanan cami inşaatı çalışması için alana jeneratör getiren kamyonun geçişini engellemek isteyen yurttaşlara çevik kuvvet polisleri gaz ve plastik mermilerle saldırdı. Saldırıda bazı yurttaşlar yaralandı. Saldırıdan etkilenen yaşlı bir semt sakininin söyledikleri ise çok dikkat çekiciydi: "Kime karşı mücadele ediyorsunuz.

Polislin inşaat koruduğu tek ülke Türkiye'dir."

2 Kasım günü Validebağ üstüne oynanan oyunu teşhir etmek ve aylardır uygulanan şiddeti protesto etmek için binlerce yurttaşın katılımıyla yürüyüş gerçekleştirildi. Acıbadem caddesinin iki tarafından yürüyüşe geçildi. Sloganlarla hükümet ve Üsküdar Belediyesi protesto edildi.

Yapılan açıklamalarda, inşaat çalışmasının kanunsuz olduğu vurgulanırken "Mahalle sakinleri ve tüm İstanbullular olarak direnmeye devam edilecek" denildi.

AKP'nin korkusu

Validebağ'ın ikinci bir Gezi Parkı olmasından korkan AKP yetkilileri ise arka arkaya yaptıkları açıklamalarla halka değil, ranta bağlılıklarını bir kez daha gösteriyorlar. Halkın kullanımına açık olması gereken parkı adeta bir polis otoparkına çeviren AKP, hukuksuz ve haksız inşaat çalışmalarına devam etmek iste- se de yurttaşların kararlılığını kıramıyor.

Validebağ direnişi önümüzdeki günlerde kent ve yaşam alanlarının savunulmasının ne kadar önem kazanacağını gösteren önemli bir örnek; bu yüzden bu parka sahip çıkmak sadece bir parka sahip çıkmak değil. Hatırlanacağı gibi Gezi günlerinde ne demişti AKP'li akıldaneler: "Mesele sadece üç beş ağaç değil!"

Bir hayalin bir gerçeğe değiştiği yer

"kalabalığın uyumuna inat, hayalin gerçeğe değiştiği yeri seviyorum"

Şükrü Erbaş

Hep aynı güne uyanmaktan hiç sıkılmıyor musun diye sordu. Bir de ne dedi tarlalarda en çok kadınlar eziliyor, iş yerlerinde, evde en çok kadınlar. Böyle dedi işte. Aman, hem o ne anlardı ki, ne bilirdi ki? Bir gün olsun sabahtan akşama tarlada, fabrikada çalışmışlığı mı ya da sabahın erkeninde uyanıp önce koca, sonra çocuk uğurlamışlığı mı vardı? Laf işte..

Günlerdir bu sorular, bu düşünceler dönüp duruyordu kafasında. Kızgınlık ve aslında içten içe fark etmenin mutluluğu vardı.

Ne de güzel şeylerden bahsetti. Güzel günlerden. En çok da doktor işine sevindi. Ne zor günlerdi. Çocuğum ateşler içinde sayıklar- ken elimden hiçbir şey gelmemişti. Öyle olmayacak dedi, artık çocuklar doktorsuz kalmayacak parasızlıktan. Ne güzel!

Aman hayal işte... Herkesin bir hayali olur ya, bu da kızcağızın hayali. Ama ne de güzel bir hayal...

Sonra bir gününü düşündü, neler yaptığını sıralamaya başladı. Hemen ardından da diğer gün neler yapacağını sıralamaya karar verdi. Listesi de bayağı kabarıktı.

Sabah 6.30'ta uyan kahvaltı hazırla, Ahmet'i ve çocukları uğurla, ev işleri, komşu ziyareti (sahi bugün Fadiklere gideceğim), en sevdiğim kadın programı, akşam yemeği için hazırlık (patlıcan yemeği yapacağım bugün gerçi ben pek sevmem ama çocuklar bayılıyor)

Amma da abarttı kızcağız, hiç de boş boş geçmiyor zamanım, işte şimdiden kâğıdın yarısı doldu bile.

Sonra sonra içine sıkıntı çökmeye başladı. Çocukken de hisse- derdi bunu. Öğretmeni ona soru sorduğunda ve sorunun bir yerinde takılacağını bildiği zaman ağır ağır ateş basardı. Bir yerde tıkanacaktı işte. Bir günü bitirmeye yakın, yarın yapacaklarını yazmaya yaklaştıkça sıkıntı daha da büyüyordu. Aynı çocukluğundaki gibi işte...

Büyük bir öfkeye kapıldı.

Aynı aynı yaşıyor muşum, başka uğraşlar bulmalıymışım, kendim için de bir şeyler yapmalıymışım... Bir sürü zirvalık. Hem ben anneyim, tabii ki her şey çocuklarım için. Ben de istemez miyim çocuğum hastalanınca hesapsız götürebilmeyi doktora, delinen ayakkabısının yerine yenisini alabilmeyi onarmadan. Laf işte...

Şimdi iki odalı evin uç köşesine gidip gözlerini sıkı sıkı kapayıp, derin nefes alıp vermek istiyordu. Ninesinden öğrenmişti bu

oyunu. Canını sıkın bir şeyler olunca gözlerini sıkı sıkı kapatıyor derin nefes alıyordu, gözlerini açınca da tüm sıkıntılar gidiveriyordu. Ne çok severdi bu oyunu. Gözlerini kapatacak, derin nefes aldıktan sonra gözlerini açacak ve işte tüm sıkıntılar gidecekti.

Ama artık büyümüştü. Sıkıntısı da öyle kolay kolay geçecek gibi değildi.

Ben de farkındayım ters giden bir şeyler olduğunun. Ne dedi kızcağız; "sen de bir emekçisin" dedi. Kadın erkek tüm işçiler emekçiler kuracak açlığın, işsizliğin, doktorsuzluğun olmadığı bir dünyayı dedi. Doğru söylüyordu, doğru söylüyordu da nasıl olacaktı tüm bunlar? Nasıl olacağını soracağım yarın, gerçi kızcağız mücadele dedi, birlik dedi, dur bakayım daha ne dedi, evet evet dayanışma dedi. Yarın ola hayrola yarın yine gideceğim oraya.

Saatın ilerlediğini fark etti birden. Yemekle uğraşmalıydı daha. Ne de çok işi vardı oysa.

Kadın programı da bitti, komşu ziyaretine de gidemedim. Birazdan telaşla çalınır kapı. Önce çocuklar gelir, sonra da babaları. Alabildi mi acaba aylığını? Kira vakti de geçti çoktan. Yemeği koyuverdi ateşe...

Başını yastığa koyduğunda saat gece yarısını buldu. Her günden daha yorgundu.

aslı sicimoğlu